

Ποιήματα
τῶν Αἰ. Παιδῶν.

ΣΥΝΟΧΗ

Ἄδονται μου ἑξήκοντα ἑκιντοκτὼ
καὶ ἑξήκοντα τὸν γένεσι σκοπέας
ἑξατάλλαντες καὶ τὸν ἑξατάλλαντες
ἑξατάλλαντες τὸν κόπον καὶ τὴν

Αἰ. Κο

ἔτος τῆς ἐκδόσεως, ἔτος 1904

Ἡ Α. Κο... Κο...

Καίτοι γὰρ μὲν οὐκ ἔστιν ἄλλος
μὴ καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος
καίτοι γὰρ μὲν οὐκ ἔστιν ἄλλος
καίτοι γὰρ μὲν οὐκ ἔστιν ἄλλος

Αἰ. Κο

ἔτος τῆς ἐκδόσεως,
ἔτος 1904

1101
for the year 1881

.....
This is the amount of the
of the year 1881 and the
of the year 1881 and the
of the year 1881 and the
of the year 1881 and the

ΣΤΟΝ ΚΟΝΙΤΕΙΩΤΗ

Αθανάτε μου Χριστέ Κονιτειώτη
ποθ' άφθονο τόν γέλωτα σκορπίε
Ξετρέλλανες και τόν επαρχιώτη
Ξετρέλλανες τόν κόσμο και έμας

Αιμ. Κοθ

έθρος της Ύεσ/νίκης, έθρος 1904

ΤΗ Α..... Κ.....

κλίνω γόνυ μπρος στό κέλλος
μή μπροστά στην άρετή
κλίνει γόνυ κι 'ή καρδιά μου
κλίνει γόνυ κι 'ή ψυχή.

Αιμ. Κοθ

έθρος της Ύεσ/νίκης,
Κυριακή 14 Μαρτίου 1904

έθρος Ύεσ/νίκης
Μέγλη 13 Απριλίου 1904,

STATION KONTAK

Adanya dan tidak adanya
kegiatan dan aktivitas
kegiatan dan aktivitas
kegiatan dan aktivitas

Alp. 100

1000 tahun, 1904

..... A K

Kegiatan dan aktivitas
kegiatan dan aktivitas
kegiatan dan aktivitas

Alp. 100

1000 tahun, 1904

Ἐπί τῆ ἀναχωρήσει τοῦ φίλου
Ροβέρτου εἰς Ἀθήνας

Ῥέον τό κῆμα μακράν σέ πηγαίνει .
Ὅπως σέ δεῖξῃ τήν γῆν Παραδείσου.
Βαίνει γοργός ὁ ἀτιός ,καί γλυκαίνει
Ἐσρος ζέφυρος τήν ψυχὴν σου.
Ῥέον τό κῆμα ,μακράν σέ πηγαίνει
Τώρα εἰς μέρη εὐδῶν Ἑλλίου,
Ὅμως καί ἔρε, καρδίαν πῶς εὐφραίνει
Σ ὅλη τῆ κτίσι ἡ γῆ τῆς πατρίου
Θεσ/νίκη Μάρτιος 1904

Ἐπί τῆ ἀφίξει του

Ροδινός ὅπως φωτίζει Ἡλιος γῆν
εὐδαιμονίας,
Ὄκου ὑπό οὐρανοῦς ἀραιούς φέονται
μυρσίνης κλάδους,
Βῆμα ἔχεις κἀμῆ ἕνα, κείδες τόπους
εὐτυχίας,
Ἐν ἄγῃρατοι βιοθνε πᾶλλευκοι οἱ
Περθευθνες,
Ῥέον κῆμα σέ κυλίζει,καί σέ φέρει
πίσω πάλι,
Τώρα στές θερμάς ἀγάλας φίλε
φίλων πεμφιλτάτων,
Ὅμως πάντα ἐνθυμήσου πῆς πατρίδος μας
τά κάλλη
Σ δνειρα γλυκά γυρμένος Ἀκροπό-
λες ἀναπλάττων
Αἰμ. Κοῦ

Ἐσρος Θεσ/νίκη
Πέμπτη 15 Ἀπριλίου 1904,

1871
The following is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the Board of Education for the year 1871-72.

For the year 1871-72, the following persons have been appointed to the various offices of the Board of Education:

- President: J. W. [Name]
- Vice-President: [Name]
- Secretary: [Name]
- Treasurer: [Name]
- Members: [List of names]

The following is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the Board of Education for the year 1872-73.

For the year 1872-73, the following persons have been appointed to the various offices of the Board of Education:

- President: [Name]
- Vice-President: [Name]
- Secretary: [Name]
- Treasurer: [Name]
- Members: [List of names]

Attest:

1871
The following is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the Board of Education for the year 1871-72.

Ὁ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΎΜΝΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Στόν μελλορτυτον ποιητήν Ι. Κωνσταντινίδην

Μέττω χλωρό τό δάφνινο κλωνάρι
ζητώ νά στεφανώσω καί ἐγώ
τό μέτωπό σου τό πλατό, πού χάρι
σάν τό μεγάλο κρύφτει οὐρανό

.....
Ζητώ κι' ἐγώ ἐσέ νά στεφανώσω
ἐσένα πού στεφανώσ' ὁ Θεός,
Δάφνη κι' ἐγώ σ' ἐσέ ζητώ νά δάσω
μέ τήν δάφνην εἰς τά πόδια σου ἐμπρός

.....
Της λύρας σου τόν κρυσταλλένιο στόχο
μέ της καρδίαις τοῦς χτύπους μου σχετῶ
τό πιν σου, μόνο μ' ἁρμονία ἦχο
ἤ μέ ἰδέα θεῖα περιστῶ.

.....
Καί μέ τῆς δάφνης τό χλωρό κλωνάρι
τό μέτωπό σου στεφανώσω ἀπὸ ἐγώ,
Καί ἀπορῶ στό νοῦ σου ὅπου χάρι
σάν τόν μεγάλο κρύφτει οὐρανό.

Διμ. Κ ο υ

ἄρος τῆς Θεσ/νίκης
Σάββατον 9 Ὀκτωβρίου 1904

Μακεδονικὸς Σίβυρις, Βόλος 31 Ὀκτωβρίου 1904

Y M H O I

Y M H O I

Mixto Choro de Eclesia de San Antonio
 Ocho de la noche de la noche
 de la noche de la noche de la noche

.....
 En la noche de la noche de la noche
 de la noche de la noche de la noche
 de la noche de la noche de la noche

.....
 En la noche de la noche de la noche
 de la noche de la noche de la noche
 de la noche de la noche de la noche

.....
 En la noche de la noche de la noche
 de la noche de la noche de la noche
 de la noche de la noche de la noche

Alf. I. de

Ocho de la noche

5

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἐπιτόμιον στὸν Ἐθνομάρτυρα
Παύλον Μελέν

Ἡ γῆ αὐτὴ, ὦ Ἔρως, ποὺ σοῦνει-
νε κοιτίδα

αὐτὴ ποὺ σέστεφάνωσε μὲ στέφανον
τιμῆς

αὐτὴ σὲ στήθεια ἄδολα μὴν τρέφει
μὴν ἐλπίζει

πως εἰ σπαράξει ἄπονα βαρβάρους κατὰ
γῆς

Γιὰ μὴν ρανίδα αἵματος, ποὺ χαθῆ
ἀπὸ σένα

ποταμια, λίμνη αἵματος ἀτμῶν εἰς χυθῆ

καὶ μέσα 'κεῖ οἱ ὄβλοι εἰς βάθρον
νεκρωμένα

τὰ μαθρα τῶν τῶ δυνερα, τοῦ γένους
τῶν κινή

καὶ οὐ κι' ἄν τάρα ἀψησες τὸ μέγα
πόνεμά σου

ἀτέλειωτο κ' ἐμπηκες στοῦ τάφου τῆ
σκοτιᾶ

Ἡ δόξα πάλι ἀκράτητος τοῦ γράφει
τ' ὄνομά σου

μὲ γράμματα ὀλοπύρινα σὲ καθενὸς καρδιά

Κοιμήσου μὲ τόπνεσμα σου τριγύρω
ἔς γυρνᾷ

στῆς παθεϊνῆς πατρίδος μας, στοῦ Γένους
τὰ παιδιὰ

καὶ ὀδὴ νόσῳ καὶ ὀδύμῳ, σ' ἵκεῖνον
π' ἀγαπᾷ

γιὰ νὰ πετῆσουν πάντοτε τὴν Σλαυτικὴν
Ὀχιά

Μακεδονικὸς Κήρυξ, Βόλος 31 Ὀκτωβρίου 1904

Δ Ε Ρ Ο Σ Τ Ο Ι Χ Ι Σ

Παύλε Μελέ , γλυκό παιδί κτή μάνα
μας πατρίδα

*Απόστολε ελευθερίας σ' αδικημένη
χώρα

Υπνός πικρό τραδάς

Δεοντάρι ήσουν στην καρδιά κι' αυ
τήν είχες δοκίδα

Οπδταν μες προστάτευσες απ' αυθν αίσχρων
τη μικρά

Είγες . φεθ δέν μιλάς

Μελέ . η γη όπου αθή σου έγεινε
κοιτίδα

Εδω που σε στεφάνωσε με στεφανο
τιμής

Αιμνάζοντα τά αίματα Βουλγαρων ή
πατρίδα

Αγνή για σένα , ήρωα , θα χόση

κατά γής
Στεφάνι δόξης να γενή για σένα και
για μέε

Ελάν εν παρακαλέ θύμα
γονιμότης ----- εδής θ

Απυθ την κτίσιν ελευθόνει
εις την έρμονία Αιμίλιος Κοβ

Εκπε μεγάλην την Ελλάδα

Κακεδονικός Κηρυξ Βόλος 31 *Οκτωβρίου 1904,

Μάρτιος 12 1905

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

XXXXXXXXXX

These are the names of the
 persons who have been
 named in the report of the
 committee on the subject of
 the proposed new
 building for the
 department of
 geology.

The names of the persons
 who have been named in
 the report of the
 committee on the subject of
 the proposed new
 building for the
 department of
 geology.

Alfred C. ...

Chicago, Illinois, 1904.

Department of Geology, University of Chicago

7

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΑΙΔΟΣ

Τὰς λέξεις ταύτας τὰς ἀγάς μου,
ἀπὸ τῆ βῆθη τῆς ψυχῆς μου
Ὁ. Πλαστουργέ, θερμῆς ἐκφῆρας,
θερμῆς καρδίας προσευχῆς μου.
Ἄφ' οὗ τὰ πάντα προσαρμόζει
εἰς ἁρμονίας τὴν ἀγάλην. -
Ἰάμε ὡς πρῶτον τὴν Ἑλλάδα,
καὶ πάλιν, ἰσχυρῶν, μεγάλην.

Ὁ. Πρόσεξον τὴν αἴτησίν μου
ἀπὸ τῆ βῆθη μου, ὡς ἀβραν
Εἰς τ' οὐρανὸν τὴν ἡσυχίαν,
ἀπὸ τοῦ στήθους μου τὴν λαύραν,
Ἄφ' οὗ τὰ πάντα βαυκαλίζεις,
εἰς τοῦ ἐλέους τὴν κοιτίδα
Ρίπον κ' ἔν βλεμμα εὐσπλαχνίας,
εἰς τὴν Ἑλλάδα μας Πατρίδα.

Ἄλλο φέν σοῦ ζητῶ, Ὁ. πῆτερ,
τὰ πάντα κόσμου, ματαιότης.
Πλὴν ἔν παρακαλῶ ἀκόμη
γονυπετή, ἀγνή, ἕβητες.
Ἄφ' οὗ τὴν κτίσιν διευθύνεις
εἰς τὴν ἁρμονικὴν ὁδόντης,
Ἰάμε μεγάλην τὴν Ἑλλάδα
κι' ἐμὲ, γενναῖον πρῆμαχόν της.

Μάρτιος 12 1905.

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΝ

Το μέτρο τούτο εστίν ουκ αλλο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο

αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο

αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο
αλλ' ουκ αλλο τούτο μέτρο

ΕΠΙΛΟΓΗ

8
Ἐκ τῶν Ἀσμάτων τοῦ Δευκαυθοῦ.

Ἄσμα XI

Μὲ τὰ εὐμορφά σου χεῖλη
ὅταν κῆρη μὲ μιλοῦσες,
καὶ μ' ἄφριζέσο ἀγάπην
ἀπ' τὴ βάση σου πιστά,
καὶ εἰς θυρεῖα μαζί μου
εἰς τὰ στήθη μου κολλοῦσες
καὶ μὲ ἔβλεπες μὲ πῖθος,
ὅ, Παρθένε, τρυφερά,
μὲ ἤπιας ἄῃ σκληρά

II

Αἱ ἡμέραι τοῦ Μαΐου
ἔχουν φύγει θροσεραὶ,
καὶ τῆσθ τῶν χειλιδόνων,
τῆ φυλῆ ξανά νεκρή,
καὶ τὰ ὄλλα τὰ κυττάω
για νὰ πέφτουνε χαμαὶ
ὅσων τὰ ὀδλια θνεира μου
νεκρωμένα εἰς τῆ γῆ
μὲ λησμονήσες σκληρή.

ἄσμα τοῦ Θεσσαλονίκης
ἡμέρη 17 Μαρτίου 1905

Διμ. Κοβ.

Μαρτίου 1905

ἄσμα τοῦ Θεσσαλονίκης

Im Jahr 1802, den 1. März

1802

Ich habe die Ehre zu erwidern,
dass ich die von Ihnen
eingekommene Nachricht
mit Interesse gelesen habe,
und dass ich mich sehr
freue, dass Sie sich
für die Geschichte
Ihrer Vaterstadt
so sehr interessieren.

II

Die Geschichte von
Ihren Vaterstadt
ist eine sehr
interessante
Geschichte,
die ich sehr
gern lesen
würde. Ich
hoffe, dass
Sie mir
die Geschichte
so bald
möglichst
übersenden
werden.

Alte Zeit

1802

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ἢ φωνὴν κερταύου, ('Απόσπασμα)

Ἡ ψυχὴ ποῦ πετὰ στὴν αἰθέρα
 ἢ καρδιά ποῦ κτυπᾷ δυνατᾷ
 Τὸ ρυθμὸ ποῦ χρέχει κατ' ἴκτρα,
 τὸ πουλί, ποῦ σὺν ὕψη πετᾷ

Ὅλα λέγουν : οὗ τοῦτο τὸ χῶμα
 ποῦ τοῦ Κρούμου ῥημάζει ἢ γεννηθᾷ
 θε' ν' ἀρθῇ μὴ ἡμέρα ἀκόμα,
 ποῦ θά ὀη καὶ αὐτὸ λευτεριά.

X

Μακεδόνας, παιδιὰ τῶν ἀνδρείων,
 πεταχτήτε ὀρθοὶ στῆ στιγμῇ,
 θυμηθῆτε ' Ἀλεξάνδρου τὸν βίον,
 μὴ ξεχνᾶτε πατρίδα θερμῇ
 τὸ σπαθί, μὲ τὸ ἓνα τὸ χερί,
 καὶ μὲ τ' ἄλλο φηλά τὸ σταυρὸ
 θτιάστε τ' ἓνα, τοῦ ἄλλου τὸ ταῖρι
 καὶ σπαράχτε μ' αὐτᾷ τὸν ἐχθρὸ.

X

Εἶν' οἱ Βούλγαροι, Λῦκοι, σπαράζον,
 εἶναι κτήνη, μὲ δίχως καρδιά,
 καὶ στὰ στήθια τῶν μέσα, φωνηάζουν
 φέρα μαύρη, μὲ φερίδια μ' ὀχιά.
 Καθ' αἰσχρὸν ἢ ζωὴ τῶν θά μείνη,
 πᾶν πικρὸν, τῆ χαρὰ τῶν κινεῖ
 καὶ στεφάνι τῶν ὀδύης θα γέβνη
 τ' ἄτιμα τῶν ἔργα μαζὸ.

Μακεδονία 1905

Διμύλιος 'Ελευθεριάδης

Σόφρας τῆς 1905
Σόφρας τῆς 1905

ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης
ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης
ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης
ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης
ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης

Κ

ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης
ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης
ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης
ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης
ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης

Κ

ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης
ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης
ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης
ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης
ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης

ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης

ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμετέρας ἀγάπης

ΑΓΩΓΕΣ

μέ φωνήν περίσοιαν ,
 ὃ καρδιά μου τώρα
 φέλλε τοὺς ἀγῶνας
 τοῦ Θεοῦ τὰ ὄφρα ,
 φέλλε τῆς ψυχῆς μου
 τὴν ἀγνή ἰδέα ,
 κι' ἔμπνευσέ με μίσησε ,
 σ' αὐτουνῶν τῆ θεία ,
 τί να πρωτοφέλλω ,
 ποιόν να ἐξυμνήσω
 ποιόν καί να θαυμάσω ,
 ποιόν καί να ἀψήσω ,
 Ὅλοι ἔχουν κἀμὴ
 κι' ὅλοι ἔχουν δαίση .
 τοῦ τόν νοῦν τ' ἀνθρώπου
 τούρχειται ἡ φρέση
 Πρόδοσις μεγάλη :
 ἡ χαρὰ μὲ κνίγει
 κι' ἡ θυγὴ μου ολους ,
 μέ χαρὰ τοὺς θείους
 Σέματα καί στήθη
 Ὁ ἀγὼν κρατῶνει
 νοῦν καρδιά καί σῆμα
 μοναχὸς καλλῶνει
 Καί ὁ νοῦς τὰ ἦθη
 τὰ ἐξημερώνει
 καί τ' ἄρατον σῆμα
 νοῦν ἐξωρατίζει
 Καί γερὸς ὁ νοῦς μας
 ἀνδρας ἐξυφάνει
 καί τ' ἀνόρετον στήθος ,
 μὴς υπερασπίζει
 ἄεραϊ καρδίαι :
 σέματα σετς θεῖα ,
 τοῦ γοργὰ στα στήθια
 τοὺς κελμοὺς σκορπῶτε ,
 εὔχομαι βαθεῖά σας
 πάντα να φυλάτε
 τὴν ἀνθοσπυρμένην
 ταύτην ἡλικίαν
 τί να πρωτοφέλλω ,

τί να ἐξυμνήσω
 ποιόν να θαυμάσω
 ποιόν καί ν' ἀψήσω
 ὅλοι ἔχουν κἀμει ,
 κι' ὅλοι ἔχουν δαίση
 τοῦ τοῦ νοῦ τ' ἀνθρώπου
 τούρχειται ἡ φρέση
 Διμ' Ἐρρ. Κοθ

ἑβδωμήμερον τῆς ἑσπ/νέσης
 Σάββατον ΙΙ Ἰουνίου 1905

ΣΚΙΑΙ ΚΑΙ ΟΜΒΡΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

(Του Μαικεδόνας ποιητού Α. *Ελευθεριάδου)

Τί σκότος τριγύρω, τί φόβρα, τί χέθυ,
 Τί κίλαριε μαύρη, βαρεία μ'ε πλοκάινει,
 Τί χέος, τί δόλια πατρίδι δργάνει
 Καί γέννημα σπέρνει κορμιά δδελφώνι
 Ποθ, τρέχομε τώρα στη τόση σκοτία...
 Πετουμ' απ' τό μνήμα; Στο μνήμα κυλούμε ;
 Θεέ μου, λυήσου τί δόλια πατρίδα
 Τήν έρημ *Ελλάδα σπλαχνίσου θεέ.

*Ω ρίψε Ματέρα ματιά σου μιά, μόνω.
 Στόν μαύρο Σου κόσμο ποθ τρέχε' στη δόσι
 Τό πλάσμα Σου διέτο, με λάβρα τη κτίσι
 Ποθετ νά γαλήση, με χέρι σιληρό.
 *Ιδέ τα κι *έκεινα ποθ κλαίνε, κείνε πέρα.
 Μικρά ναι τά δόλια, γυμνά, πεινασμένα...
 Τό μαύρο μαχαίρι τοθ Σλαίου, μιά μέρα
 Στη γή τ' *έχ άφίσει, ματέρα, δφρανά...

Μαχαίρι καί βόλι, φωτιά καί φαρμάκι,
 Τή γή μας θερίζουν, κ' η γή μας σπαράζει,
 Τ' *έλετρι ριχνένο στην έρημ σπυριάζει,
 Καί τ' όπλο μονάχα γυαλίζει φριχτά.
 Ποθ τρέχομεν τώρα στη τόση σκοτία !
 Βροχή από αιμα τριγύρω μου στάζει,
 Θεέ μου, λυήσου, τί δόλια πατρίδα,
 Τήν έρημ *Ελλάδα σπλαχνίσου θεέ!-

Μαικεδονία 12 XI 1905 εσπερας

Ήβροα, *Αθηναί 22 *Ιουνίου 1906

(The following is a list of the names of the members of the committee)

Mr. J. H. ...
Mr. ...
Mr. ...
Mr. ...
Mr. ...
Mr. ...

Mr. ...
Mr. ...
Mr. ...
Mr. ...
Mr. ...
Mr. ...

Mr. ...
Mr. ...
Mr. ...
Mr. ...
Mr. ...
Mr. ...

Chicago, Ill., ...

...

ΕΠΙΓΡΑΦΗ
ΑΙΣΧΗΛΙΑ

Τώρα τ'άνθη ποθ φεύγουν, ποθ σβύνουν
Και τὰ δένδρα ζηρά π'ἀπομένουν .
Και τ'ἀρθρόνια γοργά ποθ ἀφήνουν
Τῆ φυλή τῶν , και φεύγουν μακριά

Τώρα 'δὲ ποθ ὁ πάγος ζυγώνει,
Και ἡ γῆσις κικρὸ ποθ στενάζει .
Σαβρανόσου και σὺ μὲ τὸ χιδνί
Τοῦ κικροῦ ὀ.πταχί μου καρδιά.

Χθὲς γελοῦσες ἀκόμη, θυμῆσου,
Τώρα κλαίεις , πονεῖς, υποφέρεις,
ἔδω τῆ λήθη τυλλίξου κοιμήσου,
Τῆς στιγμῆ τοῦ γλαυμοῦ σὸρκαῶ.
ἔδω στιγμή ἐν τὰ χεῖλη γελάσκων,
ἔπει τώρα τὰ στήθια θρηνοῦνε .
*ἀλλὰ τώρα οἱ πόνου οἱ φόνου
*Ἡ θυχή μου ναί . κέτα κι' ἄλλοθ .

Τῆς ζωῆς τὸ κικρὸ τὸ φαριμάκι,
ἔτις θυχῆς μου τὰ σθῖλλα δὲν πήγε
ἰλήν τοῦ πόνου τὸ μαῦρο σαρκί
Τῆν καρδιά μου ξεσφίξει φριχτό.
*Ὅσο θάλλοις νὰ σπεῖρα ζητοῦσα,
*Ὅσο πῶγο ἀπῆντησε μόνο
*Ὅσο γέλοιο νὰ ὀρέψω ποδοῖσα,
*Ὅσο ὄφιου εὐρήσκα κικρὸ.

*Ἀλλὰ τώρα τὰ ἄνθη ποθ σβύνουν .
Και τὰ δένδρα ζηρά π'ἀπομένουν .
Και τ'ἀρθρόνια γοργά ποθ ἀφήνουν
Τῆ φυλή τῶν , και φεύγουν μακριά
*Ἀλλὰ τώρα ποθ ὁ πάγος ζυγώνει
Κι' ἡ γῆσις τῆς σβόσθης σάν ἄσμα
*Στοῦ κικροῦ σαβρανόσου τὸ χιδνί
*Ἡ καρδιά μου πταχί καρδιά

Στοῦ κικροῦ ο . Αἰμ. *Κλυθεριάδης
Ἡ καρδιά μου ντι Μακεδονία 1905

Αἰμ. *Κλυθεριάδης

Ἐκδομένη ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Σάββατον 18 Ἐκτ/βρίου 1906
ἐκ τῆς ἐπιμελείας

ALPHABET

The first part of the book is devoted to the study of the alphabet and the formation of the letters. It contains a list of the letters in the Latin alphabet, with their names and the sounds they represent. This part is essential for the student to learn to read and write correctly.

The second part of the book is devoted to the study of the elements of grammar. It contains a list of the parts of speech, with their names and the functions they perform in a sentence. This part is essential for the student to learn to construct sentences and to understand the meaning of the words they use.

The third part of the book is devoted to the study of the rules of grammar. It contains a list of the rules that govern the use of the parts of speech, with their names and the principles that underlie them. This part is essential for the student to learn to apply the rules of grammar correctly.

The fourth part of the book is devoted to the study of the principles of grammar. It contains a list of the principles that govern the use of the parts of speech, with their names and the principles that underlie them. This part is essential for the student to learn to apply the principles of grammar correctly.

The fifth part of the book is devoted to the study of the practice of grammar. It contains a list of exercises that are designed to help the student to apply the rules and principles of grammar to the construction of sentences. This part is essential for the student to learn to use grammar in practice.

The sixth part of the book is devoted to the study of the history of grammar. It contains a list of the events that have shaped the development of grammar, with their names and the principles that underlie them. This part is essential for the student to learn to understand the history of grammar.

The seventh part of the book is devoted to the study of the theory of grammar. It contains a list of the theories that have been developed to explain the structure and function of grammar, with their names and the principles that underlie them. This part is essential for the student to learn to understand the theory of grammar.

The eighth part of the book is devoted to the study of the application of grammar. It contains a list of examples of how grammar is used in real life, with their names and the principles that underlie them. This part is essential for the student to learn to apply grammar in real life.

The ninth part of the book is devoted to the study of the future of grammar. It contains a list of the trends that are shaping the future of grammar, with their names and the principles that underlie them. This part is essential for the student to learn to understand the future of grammar.

The tenth part of the book is devoted to the study of the conclusion of grammar. It contains a list of the conclusions that have been reached about the structure and function of grammar, with their names and the principles that underlie them. This part is essential for the student to learn to understand the conclusion of grammar.

The eleventh part of the book is devoted to the study of the index of grammar. It contains a list of the topics that are covered in the book, with their names and the principles that underlie them. This part is essential for the student to learn to use the index of grammar.

The twelfth part of the book is devoted to the study of the bibliography of grammar. It contains a list of the books and articles that have been written about grammar, with their names and the principles that underlie them. This part is essential for the student to learn to use the bibliography of grammar.

The thirteenth part of the book is devoted to the study of the appendix of grammar. It contains a list of the additional information that is provided in the book, with their names and the principles that underlie them. This part is essential for the student to learn to use the appendix of grammar.

+ -
4

ΘΕΙΝΟΗΩΡΕΜΟΝ

Τώρα τ'άνθη που φεύγουν, που σβόνουν,
Και τὰ δένδρα Ξηρά π'ἀπομένουν,
Και τ'ἀηδόνια γοργὰ που ἀφίουν
Τῆ ψυχῆ τους και φεύγουν μακριά,
Τώρα παιὶ που χιμῶνας ζυγώνει,
Και ἡ φύσις θλιμμένη στεναρίζει
Σαβρανώσου και σὲ μέ τὸ χιόνι
Τοῦ καιροῦ Ἡ φτωχὴ μου καρδιά.

Χθὲς γελοῖσες ἀδικίαι, θυμῶσου.
Τώρα κλείεις, ποιεῖς, υποφέρεις,....
Τῆ γὰρ σου δέν θά βρῆς στὸν κόσμο.
Στὴ στιγμή θά τῆ βρῆς τ' ἑδρα σου.
Μιά στιγμή θά σὲ χεῖλη θάνη
Τῆς θλιμμένης μου νεύστης τὸ γέλοιο
Ἐίκε ἡ μοῖρα κι' αὐτὸ γὰ κείνη.
Πέτα πέτα ψυχὴ μου κι' ἄλλοθ.

Τῆς ζωῆς τὸ κικὸ τὸ φαριμακι
Τῆς ψυχῆς μου τὰ φύλλα δέν πήγε
Πλὴν τοῦ κόσου τὸ μαῦρο σαρκία
Τὴν καρδιά μου σπαράζει φριχτὸ.
Ὅσο ἄλλοθ κι' ἄν ἔσπειρα γύρω
Τόσο πύρο ἔδερίσα μόνο.
Ὅσο ἄλλοθ κέρηκα και πύρο
Ὅσο γέλοιο κοθούσα γλυκὸ.

Ἄλλὰ τώρα τὰ ρόδα που σβόνουν,
Και τὰ δένδρα Ξηρά π'ἀπομένουν,
Και τ' ἀηδόνια γοργὰ που ἀφίουν
Τῆ ψυχῆ τους και φεύγουν μακριά,
Τώρα παιὶ που χιμῶνας σιμῶνει
Και θλιμμένη σακρῶζει ἡ φύσις
Στοῦ καιροῦ σαβρανώσου τὸ χιόνι
Ἡ καρδιά μου φτωχὴ μου καρδιά.

Αἰμ. Ἐλευθεριάδης

Ἀθήναι, Ἑσσαλονίκη Σάββατον 18 Σεπ/βρίου 1906
ἄφορὰν δημοσίευσιν

Α Σ Μ Α Τ Ι Ο Ν

"Α ζωνή μου, τό θυμάσαι;
 Ήταν γύχτα του καίου
 Που σ' αντίκρισα νά κίλζει
 Μέ τό κήμα του γιαιλού.

"Έλαμπε και τό φεγγάρι
 Και τό κρίνο του άγρου
 Εδωδάζει μέ χάρη

Του βουνού τό άγέραι
 Εσφύριζε μέσ' στα κελιά σου
 Άνοιξε γλυκό τραγούδι
 Άγνωστο για την καρδιά σου,
 Που σέ μάγεψε παρθένα,
 Και σέ έδειξε Ένα ένα
 Τα κρυμμένα όνειρά μου,
 Τυπωμένα στη μάτια μου.

Μέσ' του έρωτα γυμνή
 Την ελευθερή άγίαλη,
 Εσφυγχεσε δλ ή φύση
 Πέρα εκεί στο περιγιάλι
 Τι ή καρδιά μου στολιωμένη
 Με λουλούδια κρυμμένα
 Σάν άδερνισό άχτίδα
 Έλυωνε μπροστά σέ σένα,

"Α ζωνή μου τό θυμάσαι;
 Ήταν γύχτα του καίου
 Που σ' αντίκρισα νά κίλζει
 Μέ τό κήμα του γιαιλού....
 "Έφεγγε και τό φεγγάρι
 Και τό κρίνο του άγρου
 Εδωδάζει μέ χάρη

Διμ. Έλευθερίδης

"Αλήθεια ^ο εσσαλονίκης
 Πέμπτη 21 ^αεπ/βριου 1906,

STATISTICS

1. Total population of the country in 1900
2. Total population of the country in 1910
3. Total population of the country in 1920
4. Total population of the country in 1930
5. Total population of the country in 1940

6. Total population of the country in 1950
7. Total population of the country in 1960
8. Total population of the country in 1970
9. Total population of the country in 1980
10. Total population of the country in 1990

11. Total population of the country in 2000
12. Total population of the country in 2010
13. Total population of the country in 2020
14. Total population of the country in 2030
15. Total population of the country in 2040

16. Total population of the country in 2050
17. Total population of the country in 2060
18. Total population of the country in 2070
19. Total population of the country in 2080
20. Total population of the country in 2090

21. Total population of the country in 2100

22. Total population of the country in 2110

23. Total population of the country in 2120

24. Total population of the country in 2130

25. Total population of the country in 2140

26. Total population of the country in 2150

27. Total population of the country in 2160

28. Total population of the country in 2170

29. Total population of the country in 2180

30. Total population of the country in 2190

Στόν Παρθενώνα

Τῆ μεγάλῃ μακεδόνι μουσοργῷ Δ. Ἀλλά

Ἦ προσκύνημα τοῦ κόσμου, καί βουῆ ἀγνῆ σοφίας,
 Ἐ τὴν μητέρα μας Ἑλλάδα ὃ Θεοῦ γλυκὲ φίλ
 Ναί ἔξυπνῶς μὲ τὴν ἀγοῶναι τῆς χροσῆς Ἑλευθερίας.
 Ἀπὸ τῆς σιλαβίδε τῆ νόχτα τῆ βαρειά, τῆ σκοτεινῆ.

Ναί τό γούδω... ὅπως κρῖτα σπικταρῆι ἡ καρδιά σου
 καί σὺ μάθρα τόθτα χρόνικ. ἔποχες καλιέε θάρεις,
 ποῦ τῆ ἀόξα ἐκρατοσοε στήν δολέυικη ἀγκυλιά σου
 μέσ' σὲ ἀλόχρυσά κελία μετὲ δολάνταε ἀσπῆε

Ναί τό βάλω Παρθενόν μου, τῆ ζωῆ ζανὰ ἀγναντεύεις,
 καί σὲ στήθεια σου φωνάζει κάθε κόθος μας κρυφός...
 μέ τοῦ χρόνου τῆς φτεροῦγεε στούς αἰῶνας ταξιδεύεις
 καί τοῦς φέγγεις, τοῦς σαμβάνεις μέ τό δολάντὸ σου φῶε.

Παρθενόν μου ἀντικρῶ μεσ' σ' τῆς πέτρεε σου τίς κρῆε
 νά γελά νά λαμπυρίζη τοῦ Θεοῦ μας ἡ εὐχῆ.....

Πάντα δολέυικε θα στέκηε σ' τῶν καιρῶν τίε τρικυμῆε
 ὃε δολέυικη σὲ στέκη τῶν Ἑλλήνων ἡ φυχή.

Αἰμίλιος Ἑλευθεριάδης

Ἑθνικόν Ἡμερολόγιον ,, Κ. Σκόκου 1907

ΜΑΚΕΔΟΒΕΡΡΟΙΔΙΟΝ

Ἐκείνη κ' ἀγαπᾷ, μνησθεὶς στή Βέρροια,
ὅτις νερομίνας μέσα καὶ τὰ κρουονέρια.
Τὸ σπῆτι της τὸ ζώνουν καταρράχτες
ποῦ, χάρις τῆ βοή, θαρρεῖς ἀγκώνουν στᾶχτες

Γάμος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς
Ἄρεος
Προφῆ
Ὀρην
Βασί
Ἐτε
Μὲ κατὰ στὰ Διεθρία, στή Μπαρμπούτα,
ὄπισμας μαλλί καὶ λαγαρίζουν τὰ λαγοῦτα...
καὶ τραγουδοῦνε τὰ νερά τρεχάτα,
θεσίζοντας τὴν κάτασπρή τους στράτα.

Ἔχει σωστὰ σαράντα παραθόρια
τ' ἀρχοντικό της, καὶ ἔξη μισοθόρια .
Κι' ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀν' προέδρῳ δὲλε της ἑλπει
Μακροτόβου διαπλανοῦ νερομίτου τὸ καρλιχοτόπι.
Ἐσῆτι
Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ, πῶς στήν ἀράσσα
πλέκει, στὰ στήθια σκαλωμένη, κάλτσα,
τὰ σπῆτι δόστου μὲ σόδες καὶ μὲ κούνοθρες
σ' ἄχους βαρβαθλοῦ σουλατσάδοθρες .

Τέτοιες, ποῦ ἡ τραγῶνα λέγει:
Ἐπὶ πολλῇ περίφημα τ' ἀπόδοι ἀπόψε κλαγγαίωσαν.
Μακροκί, ὁ σκαλεός ἔρριτο μεγάλο πέρνει,
Βροντογαλιάντρα τὰς πᾶς λαλεῖ, ποῦ καναρινόσφραει
Τὸς κέρου τὸ σπῆτι ποῦ νοιθῆσαι κούνα
Μιλλετῆρο, ποῦ ὁ τῆς τῆς ἀντίκρου,
ἀστὶ βαρβαῖς χῆμου τῆ δουρλιχτρασεῦσε κίττα
καὶ στήν καρδίᾳ του πῆγεται γιὰ χατζῆρι
τ' ἀγανο, ἀντίς ἐγὼ, δι' τ' ἔρριτο κρεθᾶρι ...

Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ τὸ κατόχλορο κίρα
Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ, ἔρριτο μὲ κατὰ ΠΙΛΛΗΣ
Καμῆλος βαρβαῖς. Ἐκδοκίκα γῆρου ἀνίει
τ' ἀράκτικα καὶ βαρβαῖς καὶ χῆμου θορῆ
Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ ἡ σῆτις του θρεῖ,
Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ ἡ σῆτις του θρεῖ,
Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ ἡ σῆτις του θρεῖ.

Τὸν δὲν τῆς ζωντανῆ στοχεράει,
Νομίζετε ἢς εἶνε τ' ἀλάκια του κῆρου.
Μουσεῖα στήν ἔσπρη του ἄρθεου, κούδα
Ἀνδράκτικος κέντα ἡ ἔξη σκίεος,
Μὲ σπῆτι γοῦτο προκρούνα θορῆς,
Καὶ ἔρριτο στής ὄχτιας τὸ ματρο ὀκιάδα.

Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ, ἔρριτο μὲ κατὰ ΠΙΛΛΗΣ
Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ, ἔρριτο μὲ κατὰ ΠΙΛΛΗΣ
Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ, ἔρριτο μὲ κατὰ ΠΙΛΛΗΣ
Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ, ἔρριτο μὲ κατὰ ΠΙΛΛΗΣ
Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ, ἔρριτο μὲ κατὰ ΠΙΛΛΗΣ
Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ, ἔρριτο μὲ κατὰ ΠΙΛΛΗΣ
Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ, ἔρριτο μὲ κατὰ ΠΙΛΛΗΣ
Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ, ἔρριτο μὲ κατὰ ΠΙΛΛΗΣ

Τραβῆν στοχεράει τὸς καὶ κίειται κίρα,
Θαμῆτικα γοῦτος, ἀδελφῆ, θογᾶτρα.
Γυναῖκες ποῦ μέγουν σὲ σῆτις τοῦς κῆρους
Γυμρίζουσι ἡ λάκκα ἢς μένει λυτή,
ἢς κῆρου δὲ νῆνε κρυμμένη ἔκεί,
ἢς σῆτις δ, τ' ἔρριτο... Ἐπὶ κατὰ τὸ βράδυ, ἔρριτο μὲ κατὰ ΠΙΛΛΗΣ

ποδ, χερια τη βοη, ομορφεσ ομοιοτυπιασ ομοιοτυπιασ
το ομοιοτυπιασ ημεσ και τη ομοιοτυπιασ
ομοιοτυπιασ ημεσ και τη ομοιοτυπιασ

ομοιοτυπιασ ημεσ και τη ομοιοτυπιασ
ομοιοτυπιασ ημεσ και τη ομοιοτυπιασ

ομοιοτυπιασ ημεσ και τη ομοιοτυπιασ
ομοιοτυπιασ ημεσ και τη ομοιοτυπιασ

ομοιοτυπιασ ημεσ και τη ομοιοτυπιασ
ομοιοτυπιασ ημεσ και τη ομοιοτυπιασ

ομοιοτυπιασ ημεσ και τη ομοιοτυπιασ
ομοιοτυπιασ ημεσ και τη ομοιοτυπιασ

ομοιοτυπιασ ημεσ και τη ομοιοτυπιασ
ομοιοτυπιασ ημεσ και τη ομοιοτυπιασ

Α Μ Ε Π Ι Α Κ Η

.. ΜΗΤΡΟΥΣΗΣ ..
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

.. ΜΗΤΡΟΥΣΗΣ ..

Καὶ τρέφει...
Γλυκὰ σιγοσβένει τῆς μέρας τ' ἀστέρι,
Δροσάτο ψάσει σὺν τῷ ἀγέρι,
Προβάλλει θαμπὸ τὸ δέσφον φεγγάρι,
Ἦρνηται στὸ λειβάδι τῆς νύχτας κούλι,
Βασιλεύει στὸ χρυσάρι ὁ γρόλλος λαλεῖ,
Στενάζει γλυκῶς εὐνοῖα τὸ θυμάρι.

Βουβὸ κατεβαίνει βαρεῖα τὸ σκοτάδι,
Μακριὰ εὐαε πάργος ἀρχαῖο ρημάδι,
Ἐκοιτῶ ἀνταμῖνει μάζη κι' ἔρμηιά...
Ἐπὶ μακρῇ θηλά τ' οὐρανοῦ ἀγαλιά,
Τὰ σὺνεκα, σκόρπια τοῦ Ἄδου κούλια
Πετοῦνε ἀργὰ σὲν κανάσματα κρέβα.

Καὶ κἀτρῶν τ' ἀστέρια, μὴ πῆγουν, μὴ σβένουν.
Μακριὰ κἀτι εἴπα τῆ λάμψι τους χύνουν
Βροντᾶ... Ἄς θερῶ λαβαμένο μουγγίζετ
Τοῦ χάρου τὸ βῆμα ποῦ νοιθεῖ κούτι
Μιλεῖ τὸ κούδουνη τ' ἀρνιὸς ποῦ βοοκα,
Ἀστράφτει... Γοργὸ τὸ κούλι στερουρίζετ.

Κ' κρετὸ στὸ βουνο τὸ κατὰκλωρο πέρα
Στενάζει μὴ βροσι, Ἦρνηται μὴ φλογέρα
Καίμενος βοσκός.. Σκόρπια γῶρυ ἀβιναῖα
Τ' ἀράκια νὰ βοσκουγ καὶ χάμω θυρεῖ
Στόν ἄδρον ἐκείνῃς ἢ σκέψις του σρετ.
Ἄχ.. μόνος του ἦταν γραμμένο νὰ μείνῃ.

Τυχὴ δὲν τῆρας ζωντανὴ στὸ χωράφι,
Κουίτεις πᾶς εἶνε, τ' ἀλλοκία του ἄφοι.
Μονάχα στὴν ἀκρῇ τοῦ ἔρδμου, κοπάδι
Ἄνθρωπινες πέντε ἢ ἕξη σκέψις,
Ἡ βῆμα γοργὸ προχωροῦνε βουβές,
Καὶ σβένουν στῆς νύχτας τὸ μαῦρο κιατάδι.

Ποιοὶ γάνεζ... Ἄπλοτ χωρικότ, Κουρασμένοι
Γυρνοῦν ἀκ τὴν τῶση βουλεῖα του σκυμμένοι.
Δὲν λένε τραγοβεία σὲν κῶβια μὲ χάρτι.
Θαρρετὸ ἀπὸ λειψανο κάποιον γυρνοῦν
Κι' ἀνήσυχτοι κάποτε πῶσω τῆροῦν
Μὴ λάχη ὁ νεκρός κατὰ πόδι τοῦς κέρη....

Τραβοῦν στόχεριό τοῦς ποῦ κἀίνεται κέρα,
Θυμποῦνται γουνοῦς, ἀδελφῇ, θυγατέρα,
Γυναικίεσ ποῦ μένουν στὸ σκέτι τοῦς μόνεσ
Γυμνίζουν ἢ λάμια πᾶς μένει λυτῇ,
Πῶς κάπου δὲ γάνε κρυμμένη ἔκετ,
Πῶς σκέττει δ, τ εὐρη... ὀτῶχοτ Μακεδόνας...

.. ΜΗΤΡΟΥΣΗΣ ..

.. ΜΗΤΡΟΥΣΗΣ ..

Την και τρέχουν, καλοθύνε. αγέρως, άντάρα.
 Λα. τρέμ' η καρδοβλα του κώδε, κατάρα.
 Μην εύρη τό σπικί του σπάχη, ρημάδι...
 και μέσα στές σκιδρίτες, τές πέτρες σκυφτός
 του κώκου θα κλαίη κικρά μοναχός,
 "Αχι, ένω θέ να σκιάζη κοράκια κοπάδι

Επί ζάφου επ' του όρδμου τηράκη την άλλη
 με όθμα έλακρό κάποιος άλλος κι οβάλλει
 Τριγύρω του, κάτι τρανό φτρουρίζει
 βαρρέις πως στο διάβα του όλα μαζή
 Διο άδονται, βλέπουν, λαβαίνουσι ζωή,
 "ερωδεί, κι άγνό μεγαλετο σ' άγγίσει.

Τη σκιάβα κωριόρα του έχει θρησκεία,
 Τό δού τά πατιόα του έλκεία, λατρεία,
 Τό Βοδλακρο ήτος, μεγάλο άμαχη,
 και κάποιον άκόμα μαζή με αυτόν.
 Ευχίζεσθε; Πάτω κ' έγω τό λοιπόν...
 θα νοιάσητε .. ποιόσ,, σέ λιγάκι μοναχοί...

"Αχ, πως να μη κλαί, σ' έλας έκείνος...
 Οι Βοδλακροί τρέμουν και .., εδνα να είνω,,
 "Αν μόνο τον πάη τό μάτι τους λίγο,
 "Αν μόνο τ' αβ' έ τους σχεδόν τον έκοβη.
 Κοπάδι σκουρζέτια μπροστά σ' άειτό.
 Μή τύχη του κήμου κανένα κωκό;
 Κωκό να του κήμου; Αύτος; του Μητρούση...

"Ου, κώκη ποτ' .., σ' έλας έκείνος...
 και όπως μπορεί τό κωκό να πετάξη
 "Εκεί ποδ κι αυτό τό πουλί δέν εα ετάξη
 "Πορεί τόσο μέσα στη γη να τραύση
 "Που σκίσι Σατάν να μην έχη χωρή.
 "Πορεί και σ' άγγέλου φτερά να κούφωη...
 Μητρούση, φυλάξου τον Βοδλακρο... Γνώσι.

"Ος τόσο τη σπράτι του έκείνος πγαίνει.
 Βιάζεται, κάποιος αυτόν εα προσέβη.
 "Ε ανήσυχος ρίχνει φηλά μια πατιόα του...
 "Θά βρέξη, και πει στο σπικί άργά.
 "Ος τότες έδοβλεσε, χέρια γερά-
 "Ακούσαστα σκιδριφτάς στα κτήματά του .

"Εί κάποις χωράφι τη μέρα έκείνη
 "Ετ' άρατο βουνό έκεί κάτω που σβάνει,
 "Κτυπώντας την τοσάα στο χέμα, χαρά του.
 "Υπάρχει πως κάτι άγγίξει σκιδρο
 Στην άκρη τό χέμα τράβα στο λ' από
 και βρήκει μια κάτασκη κλά' από κάτω.

.. ΜΗΤΡΟΥΣΗΣ ..

Τὴν πιάνει γερὰ μὲ τὰ δὺο, τὴν παρᾶζει,
 Μὲ δόναμι κέρα ἐκεῖ τὴν περᾶζει,
 Κ' ἐμπρός του ἐνα λάκος κερδὸς ξεπροβάλλει.
 Στὸ βάθος του λαμπάνει, τὶ τυχερό.
 Χαμπάλαια σπλα, χρυσάσι ἀγνὸ.
 Ἀκίνητος στάθηκε, τούρχειται ζάλη..

Ἄ. τ' ἦτανε πάλι καὶ τοῦτο. Νὰ σκάει
 Κι ἐνέλιπτα τὰφο παλιὸ γὰ ξεθάει;
 Ἀπὸ πῆτε τ' εἶνε; ἀπὸ τί σημαίνει;
 Γιατὶ ἔχι ἄλλος, κι' αὐτὸς γὰ τὸ βρῆ;
 Τί, τάχα δὲν εἶναι αὐτὴ μυστικὴ;
 Ἐσχὴ ποὺ ἡ πατρίδα τοῦ σ' ἔλνε ἢ καυμένη;

Καὶ ὁ νοθε τοῦ σὲ χρόνια, παλιὰ στερουρίζει.
 Τὶ ἤμασταν πρῶτα, καὶ τώρα... ἄγριζει
 Ἐπὶ σκέψι αὐτῆ τὸ ἀτρόμητο γόνα.
 Κι' αὐτὸς ποὺ ἄς τότε εἶ δάκρυσε μιά.
 Ἰθνηεὶ σὰν πικρὴ μεγαλεῖα παλιὰ
 Στὸν τάφον ἐνὸς στρατιῆου βασιλέδνα...

Ἄχ.. πῶς νὰ μὴ κλάει, τὴ δόξα ἐκεῖνοσ...
 Ἀπὸς καταφρον' ἀλυτρία σὰν κτήνος.
 Ἐκεῖνος πάλαι θεόρατο χτίζει, σὺν
 Ἀπὸς στὰ ρημάδια του μέσα γυρνᾷ; ὀρθοῦν
 Τὸν κόσμο ἐκεῖνος κερδίζει, νικά.
 Κι' αὐτὸς μιά μικροβλα γυνιά δὲν ὀρτζει.

Ἄχ. ἄδικη μοῖρα. Τὸν ἐνα κελδεῖς χερσὶ.
 Τηλά στὰ οὐράνια, τὸν ἄλλο κρημνίζει
 Βασιλιά σὲ μιά μαύρη σὰν ἄδης χαρδὸς
 Καὶ ὅμως τὸ εἶραυγε κι' οὐρανὸς
 Οἱ δὺο τοὺς πῶς εἶναι πατέρως καὶ γυιάς...
 Ἐπὶ εἶνε τοῦ κόσμου αὐτοῦ ἡ ἀρά α.

Κοντὰ στὸν τρανὸ φραγικὸ βαβυλῶνα.
 Στεφάνι θανάτου σὲ βίχης κορδὸνα
 Καὶ Ρῶμη ἐκεῖ ποὺ ἡ Πέλλα ἔχθη.
 Ὁμήνεα, Ριδ' ἐνα θεὸς Ἡερικλῆ
 Μονάξια Αἰμίλιος Παῦλος ἀρκεῖ.
 Ριδ' ἐναν' Ἀλεξάνδρο ἑτέλλου σπᾶθη.

Τῆ μιά σὸς, Ἀθήνα, τὴν ἄλλη ἠμιᾶδι.
 Ἄδὸς τῆ μιά μέγας, τὴν ἄλλη κοπάδι.
 Τῆ μιά Παρθενῶνας, τὴν ἄλλη ἐνα τριμᾶ
 Βυζάντιο τῆ μιά, τὴν ἄλλη σκιά
 Τῆ μιά μεγαλεῖο τὴν μιά λευτεριά
 Τὴν ἄλλη σκοτῖδα, σκλαβιά, χάρος, μνημα..

.. ΜΗΤΡΟΥΧΗ ..

.. ΜΗΤΡΟΥΧΗ ..

Τῶν κινήσεων ἔπειθ' ἡμεῖς, τῶν ἀποδείξεων
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
Κι εἰς τὸν σκοπὸν τούτον ἐπισημαίνουμεν
τὸν σκοπὸν τούτον ἐπισημαίνουμεν

Ἄλλοτε καὶ τὸν σκοπὸν τούτον ἐπισημαίνουμεν
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ

ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ

ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ

ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ

ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ

ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ

ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ
ἡμεῖς ἐπισημαίνουμεν ἐν τῇ μελέτῃ

.. ΜΗΤΡΟΥΣΗΣ ..

Ὅς τόσο στον τάφο απλών γυριμένος.
Τὰ κόκαλα βλέπει στο βάθος κλαυμένος.
Κυτάζει σ'έκείνα τῆ μαθρῆ του μοῖρα
Τὴ λέγει κί' αὐτῆ τῆ δικῆ μας μαζῆ...
Δὲν ἦταν νὰ ἐπαρῶν ἄλλο ζωῆ...
Σ'αὐτὰ τὰ ὀλοκίρια χροῖα τὰ στέτρα;

Κ' ἔκειτ' ποῦ αὐτὰ κί' ἄλλα τέτοια δοκίεται,
Νέ δὲναμὶ γὰ σου ἀπ' τὸ μνημα πετιέται
Σὰ ὀλοκα θεορατῆ, κάποιος κρατῆντας ἔρνει,
Σταῖσ', ποῦ θαμπῶναι τὸ χέρι βάρθ.
Ὁλόθρυσσά θύλα π' ἀσ' τράφου γορεῖ,
Κυτάζει χιλιάδες ἐκείνον κυτῶντας.

Ἐστάθηκε ἄλλο, ἀρνῶναι τὸ χέρι...
Ἄμῃσ' ἀπ' ὅλα τριγῶν τὰ μὲσῃ
Ἐδὲ πάντ' ἀπὸ κάτω ἀπὸ πῆρ' ἀπ' τὰ πλάγια
Προβάλλου χιλιάδες κιάλλα, πετῆ.
Ἄπιστευτο. Τόσοι δὲν κάγουν βοή.
Θαρρεῖτε πῶς τοὺς ἔχουνε ὄλους τῆς μάγια...

Ἐὰ σὺννερα γύρα κλαῖάνου σ' ἐκείνου
Ἐρεῖα τ' ὄρανοσ' τῆν ἀγκλῆ π' ἀείνου
Κ' ἐκεῖ στοῦ θουνοσ' τὴν κορῆ ἐπαρῶνίζου
Ἐὰν κῆματα κάταπρα τ' ἄτια κυλοῦν,
Τὰ μάγια ἀσ' τρέπῃ καὶ ῥοβῆρα σκορποῦ
Ἐλλάτ' στον ἀέρα μακρῶν καματίλου.

Καὶ λῆμκουνε λόγχοσ' ἀπ' ὅλα τὰ μέρια,
Σταῖσ' ποῦ ἠπλά τὰ κρατοῦν μῆρια χέρια.
Ἐντῆ ἀντῆα σὰ ἔρνῆτ' ὁσ' ἀρῆσ'...
Ἄλλεξανδρε, χεῖρε, τρεῖσ' ὀσ' ἀρῆσ'...
Ἦ ἀσ' πῆγ' βαρεῖ- Ἐλελεθ, ἄλελεθ...
Κ' ἔμπρὸσ' ὄσοι ἐκεῖνοι χυμοῦνε σὰ ὄρακοι...

Στὸ χῆμα τὸ μαθρ' ὁ Μήτρούσης γυριμένος
Κυτάζει ἠπλά σικηλῆσ', θαμπῶνός.
Ποῦ ἦταν; ὄσα μοναχῆσ' τὶ σὰ μῆνη;
Καὶ μιά μῆνη σ' ἀπαντῶ μυστικῆ.
Ἐὲν τῆριανῶ τρέχουν νὰ διδῶν γοργοί,
,, Τ' Ἄλλεξανδρου σκῆλα ἠ γῆ ὁσ' σὰ μῆνη...,,

Ἐλευθερῆ καὶ ἀτῆ ὄσοσ' πῶτα.
Σοῖας στον κόσμο ποῦ ἐσοκρίσει ὄσα;
Ὅσ' γύρα γαρῖζει τῆ θεῖα μας γλῶσσα...
Ποῦ οὐκίχει τὸν Ἕλληνα μῆνη ἀτῆ...
Ἦ ἀνθρώπινη ὄχι μὲ πλάστου ὄσοσ'...
Γλῶσσά ποῦ σκεπάζει μοναχῆ ὄσα κλάσσα.

Τὶ τρέχει; τὶ κρέζει; πορῆτα ὄσοσ'...
Παῖδ' χεῖρ' κρῆσ' κρῆσ' τὸν κρατῆσ'...

ΜΗΤΡΟΥΣΗΣ

ΜΗΤΡΟΥΣΗΣ

Ανάστη το λίκνο του λεγοντας καί...
 Αθήσ' αἴθε κυλλῆς μας τ' ἀγνό μαναλετο...
 Ἐλευθερῆ καί; Ἄχ, οὐνετρο, εἶτο.
 ὁ ἀνθεσθ' ἕανά τ' Ἀλεξάνδρου ὁ ἔρνος;
 Ἐλευθερῆ, ὀλοκαίρος τρέχει, μὲ μιά
 Πάττειται ὄρθος, τὸ μαχατρί τραβᾷ,
 Χυμαί μὲ λῦσσα καί βρῖσκειται... μόνος.

Ἡ γὰρ ὁ ἀγέρας ὄθο σὺννεσα ἀέρνει.
 Ἐκρυβ' κατὶ ὄζεις, κατ' ἐνὶ ὄζοντα ἔρνει,
 Κοπῆδι ἀνακία τραβῶνε στή στάνη...
 Ἄκουα τὸ γόνα του τρέμει κ' ἔκει...
 Στὰ στήθια του πᾶσι ἡ καρδία του σφυρῖ.
 Πῆς, οὐνετρο ἦταν μονάχα καί πάλιν;

Καί, ἴσρα τὸ ὄρβιο του ἴσα τραβᾷ,
 Κι' ὁ νοσὶ του ὄθ' κέρα κ' ἐκεῖ ἀπειταί.
 Ἡ κίμπια σου τρέχει τὸ ἄλλο εἶνε ἄλλο;
 Ὁ Βούλγαρος, εἶναι ποτὶ δυνατόν,
 πορεῖ τάχα γάνε κι' αὐτός Μακεδόν;
 Τὸ ζουδι σου τρέχει τὸ μῦλο εἶναι μῦλο;
 Ἡ κίμπια σου τρέχει τὸ μῦλο εἶναι μῦλο;

Ἄνα συλλογιζόμενος στή ὄρα του σπᾶνει,
 Καί στέκει. Ἡ ἀνοῖξη τὸ χερί του βάνει,
 Κ' ἡ ὄρα στὰ ἄλλα τῆς μονῆς σφυρῖζει.
 Τῆ ἔξωσάν, λέγει, γιά ὄς, ἀνοιχτῆ.
 Τὴν ἴδια στιγμή δαστραπὴ δυνατῆ.
 Καί εὐσὴμ' ἀγέρα τρέλλου τὸν ἐκπῶνιζει.

Ὅτις σου μόνος ὄθ' ὁ χαμῶς
 Ἐν ἔν κλάδῳ τῆς ῥοκίᾳ ἡ μαύρη, εἰς κλάδῳ.
 Στὸ σπᾶνι του μέσα τὸ πόδι του βάνει,
 Ἐνθ' τὸ σκυρῶ του ἀγρήγορα κάνει. κίμπια
 Σκοτάδι. Γιατί τὸ λυχνάρι ἔν καίσα; ἴσρα
 ὄθ' ὀρθότῃ μόνος του... ἄν τὶ γάρη, ἴσρα,
 ἴσρα κίμπια, κινᾷται, κανέννας σιωπῆ...
 Ποῖος ἔρει σου εἶνε τῆ, μπάλωντας λέγει.
 ἴσρα σου τὸ ἴσρα σου ἄλλου, ν' ἀνοῖξη.

Ἡ δ' ἄφνου τὰ πόδια του γοῦθει πᾶς βρέχει.
 τῆ καί; Ἡ στάνη γὰ ἔρνος ὄθ' τρέχει.
 Καί τέτοιο τραγὸν ὄθ' κατὰ κερὶ βηματῆ...
 τὸ χερί του σκῆτοντας βάνει, κίμπια κροστῆ
 Ἄσπράττει, βρομῆ στὸ λεπτὸ ὄγαθῆ.
 Κατὰ. Στὰ ὄθ' του τὰ δαχτυλὰ αἵμα...
 ἴσρα σου τὸ ἴσρα σου ἄλλου, ν' ἀνοῖξη.

τῆ τρέχει; ποῖος ὄρθος τῆ ὄθ' τῆ του τρέζει;
 Ποῖος μαύρο ἀγρήμι, ποῖος τῆρας μονῆς ἴσρα;
 Τρέζου του ποῖος περῶνι, ποῖος πετάει
 Χωρὶς ν' ἀγροῖται τῆ ποδᾶρι, ὄρθος;
 τῆ τρέχει; τῆ κροστῆ σου, ἴσρα σου;
 Ποῖος χερί κρυὰ κρυερὸ τὸν κρατάει;

И. П. П. О. У. Х. Н. Е.

И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...

И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...

И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...

И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...

И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...

И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...

И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...

И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...
И. П. П. О. У. Х. Н. Е. ...

.. ΜΗΤΡΟΥΣΗΣ ..

*Ανάσσει τό λυχνό του λέγοντας κατι.
 Θεέ μου, καί σ'ε δέ μ'ην εἶχε καί μ'ετι.
 Στά σά παιδιά του τὰ δυό θαλωμένη.
 Ἡ μαύρη του ἀγάπη μπροστά του θυρετ.
 Κι' αὐτά πεθαμένα, κι' ἔκλεινε νεκρή...
 *Ἐν ἄχ. τι ὑρῖζει κι' ὁ λυχνός του εἰνέει.
 .. Ἐτό ἄρβυό μου .. ἔριμα στό χερί σέ κήρα...

Καί τότε ἀπ' τὸ σκῆτι του ἔξω χυμεί.
 θάρρει πῶς ὁ *ἀδης μπροστά του κῆδει,
 θάρρει πῶς στά πόδια του κάποιος μέ βία
 Καί νόχτα καί δόντια του μῆγει σουβλι.
 Που πῆει; Δέν ἔρει, *ονάχα πλάει...
 *Ἡ κόλασι ἐμπρός του καί πῶς ἔρημι...
 Ἐοῦν ματῆμένο σὺ γῆ σκαρῖσται...

Πετά καί πετόνε μαζή του μέ λαύρα
 Ἐμοῖ νυχτερίδες, τὰ σάννεμα μαύρα.
 *Ἡ πρώτη σταζιά τῆς βροχῆς κῆμα στάζει,
 Τὸ πρῶτο του δάκρυ κῆμα φλογερὸ.
 *Ἡ μπόρα ἔσπῆνει, κακὸ φασερό, νῆς.
 Βρονταει καί βρέχει... θάρρει καλῆτενάζει...
 *Ἡ πόδα, στόν τόπο μας ἄχ. σὲ σκαρῖσται...

.. θηρία. π' ἀλόγητα αἶμα καί κόνο
 .. καί φρεση σκαρῖσται τριγύρω σας μόνο-
 .. θηρία. ποῦ καθε καλὸ καί φραίο
 .. αἰμαίει καὶ λύπη νῆς, σας καί κῆιθός-
 .. θηρία ποῦ μόνη γὰρ ὁ χαμός
 .. Κι' ἐν μελαῶ, ἡ μοῖρα ἡ μαύρη σας κλαῖω.
 .. ἔκλεινε, αὐτὰ φῆκα κῆμας...

.. θηρία .. ποῦ ὁ χάρος, τὸ μῆμα, ἡ λαχῆρα
 Βαθεῖα σὲ σφραῖνι, ποῦ ἡ κῆρα κατῆρα
 .. Ἐπ' αὐτιά σας γλυκεῖα μουσικὴ σκαρῖσται,
 .. Ἡ εἶχῆ μου τριγύρω σὲ σας σὲ πετά...
 .. Τοῦ ἄλλου ἡ χαρὰ νῆ σας ἔσπῆ σκαρῖσται,
 .. μπροστά σας τὸ γέλοιο τοῦ ἄλλου, ν' ἀνθῆση.
 .. Ἐπὶ τότε, τρεῖς σὲ καί εἶκη σκαρῖσται.

.. Νῆ βρῆτε τὸν *ἀδῆ βαθεῖα στὴ καρδιά σας.
 .. Τὰ λοβλοῦα νῆνε ὀχιές, στά μῆ-ια σας,
 .. Την ἀνοῖξι μπρός σας θολούρα νῆ δῆτε..
 .. Ἐπὶ δόντια, ἐπὶ νόχια σας κάποιος μπροστά
 .. Βοτῆ νῆ μῆν πῆση, καί μόνει σ' αὐτά
 .. τὰ παύρα σας σπλάχνα βαρεῖα νῆ ριχῆτε...

.. Ἐρία. Νῆ-μῆ βλέπετε ἄλλο τριγύρω
 .. Παρὰ ἔρημι καί τῆκερο σκαρῖσται.
 .. Τὸ σῆμα-ο χῆλιες φορῆς νῆ ἔκλεινε,
 .. καί μόνη ἡ ἔξην εἰτύχια αὐτή.
 .. Ἀργά νῆ τὸν δῶση σὲ σας γέλοισται.
 .. Κ' αὐτὸ τὸ μικατῆ ποῦ γὰρ σκαρῖσται.
 .. Ἐπὶ τὸν κῆμα, κῆμα, κῆμα...

.. М И Т Р О Х Н Я ..

.. 'Августъ то Лѣто то Лѣтованъ мѣтъ ..
 .. 'Сѣно жито въ нѣхъ мѣтъ ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..

.. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..

.. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..

.. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..

.. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..

.. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..

.. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..
 .. 'Лѣто то Лѣто то Лѣто то Лѣто ..

„ ΜΗΤΡΟΥΣΗΣ „

„ Η Βούλαρε. Τρέμε τήν κρῖα τήν μπόρα
 „ Που κρῖβ' ἡ καρδιά μου ἡ ἄχαρη τῶρα.
 „ Προμάρα ἄν σε σπράξη μπροστά μου ἡ μοῖρα...
 „ Προτίμα λαρυγγί γοργά νά κρυφῆς.
 „ Τρανοῦ καρχαροῦ μαρὰ νά ριχθῆς
 „ Στό ὄρμιο μου „ ἄρτιμα στό χέρι σε πήρα..
 Στόν ἴρμα ἄδωο, Βορρεϊκὸς σὲ σφουρίζει...

Βουνά καὶ λαγκαθία ὁ ἄμοιρος κέρνει.
 Ἡ κίτση ὡς κἄτω στόν κόνο του γέρνει.
 Κι' ὁ Βούλαρος μπρόε στό σπαθί του λυγᾷε
 „ Μητρούση λυγῆσου, „ Τί χάρος γυρᾷς; „
 Δέν ἔχει πειά ἔλεος χάρι... Περνά...
 Κορμὶ ματωμένο στή γῆ σπαρταρεῖ...

Κι' ἀκοῦραστος πάντοτε ἔσα τραβᾷε.
 Στό δαίβα του ἀγέρι σφᾶνιο ὑσάει.
 Ἡ λάμψη μπροστά του πρῶτη ροδέσει... 1903 Μεσονύκτιον
 Μιας θείας ἀγνοίας, ἄμῃ μακρυνοῆς.
 Ψυχή μου ἀπό μας ἔα τῆ δῆ λῆς κανεῖς,
 Ἡ ρόδα στόν τάφο μας ἄχ . ἔα σκορπίση; ΔΕΥΤΕΡΙΑΔΗ

Ἐχθρός μιά μέρα μυρμήγκι τόν γάνει.
 Νά ὄγη; Ποτὲ μένει ἀπ' αὐτοῦ, ξεσκαθῶνει.
 Ζυγῶστε τόν τῶρα, ἐμπρός σάν τοῦματε...
 Στά βῆση του σμῆνουν γὰρὰ καὶ θυμός.
 „ Μητρούση. Τὰ ὄπλα νά ρίξῃς καιρός „
 „ Σκυλιά. Ἀτακέφαλ' ἄμῃος, ἔλατε...

Μιά γῶρω τό κλήθος κυτᾷζει μ' ἄμῃη
 Καὶ μιά τό μαχαῖρι στό μαδρό σελάχι.
 Καὶ τότε μ' ἄμῆτηρη λῶσα χυμᾷει,
 Καὶ τότε ο, τ' εὐρη σπαράζει, τρυπᾷ,
 Καὶ τότε δαγμώνει, ξεσκίλει, γυπᾷ,
 Καὶ τότε τρομέρα καὶ ῥινη σκορπᾷει.

Τό μαδρό σπαθί του σὲ γέρι σφουρίζει.
 Κι' ἀκοῦραστα κένει βαρὺ κι' ἀσπύζει.
 Τί μπόρα, σοβῆρα καὶ ῥινη γιομάτη.
 Που αἶμα καὶ κόνο σκορπίσει ῥιχτή.
 Κομμένα κεφάλια μ' ἀσπάρουν πατεῖ,
 Π' ἀνοίγουν καὶ κλείουνε στόμα καὶ μάτι...

Τρυπᾷει, σπαράζει, κι' ἀμῆτηροι μένουν.
 Ἄχ. τόσοι πρόβαλλον ὅσοι ἄλλοι πεθαίνουν.
 Τόν σπῆγγουν. Δευτεβῆει λαχίταρα σκορπῶντας.
 Πό πῶς τόν πατρῶνον μὲ μάτι φωτιά.
 Βερεβῆει τόν σπᾶνον... Τί ἄδωο θεριά.
 Σπῆνόνται, πέφτουν, πατῆ του πεθῶντας...

НИКОЛА

... НИКОЛА ...

... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...

... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...

... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...

... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...

... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...

... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...

... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...
... НИКОЛА ...

Η, ΜΗ ΤΡΟΥΥΣΗ Σ.,

Και πίσω του κήποτε στρέφει άκόμα... Άστεριναίνε στον μεγάλο μου δάσκαλο
Τρομάρα ... και πάλι μικρός άχ. στο χόμα

Αυλοντακ βήματα η' αιμα η' άχνυζει...
Βαρειά κακποδι του βλοη χυμοδν
Λέξ σκονη και σβλλα ζηρέ της πετοδν
Στόν έρημο όρδιο, βορρείας σά σφυρίζε...

Απόσπασε, πρέτε. Σπράνι ται, κύνως βάνει...
Δυ δά βήματα. Δε δαυ χάρον δρεπανόκομα
Μάζαφου υπόδοι α του κρημιός σθερός
Η' τρούσοι, ένα βήμα. Η' τρούσοι, έμικρόσ.
Δυ τρίτε, άγκαλιάζε. Ήθεα, σφώνει... πάλει...

Αχ, το κεκαλάι μ' έν Μονάχω 120 Δεκεμβρίου 1908. Μεσονύκτιον
Ευχα τρέχες ποδβγαιε. Άπρις να δέλα κλαίω.
Κόγος κοθν' ο. Είτος κι' έδωχης τάμ ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
τα πενοδνε τή μαλλιά στ' άληθεια η' στ' άνοτε.
Άλκίνετ, κρημιόκας του ... Κλαδ λοιπόν σπριετο, κρόδοσ
ήσου, δδερσοδλα μου, κρημιόκας κύνω-νυδι.
Ετα μου.

Αχ, το κεκαλάι μ' έν Μονάχω 120 Δεκεμβρίου 1908.
Ατα τρέα το μύρο κ' Έλα δέδ σπρι μου.
τίς κωνίς υπερόδοτις το γήμα κ' η δουλειά μου.
κρηι κίση και βολα, κουνήσοι μη χάζυση.
κορκοδην, έρχοντε. Έκροδοσι δά γυρτιση και τοδρα ΜΕΛΛΙ.
Οά σοδ κή να ηέξ να βρής. Τί, μου έπιδε; Η' τί τρέχει;
Κρηιμ τή γιά μαλλί. Βευκαρέμω όνύζετ...

Μεσονύκτιον
Αχ, το κεκαλάι μ' έν Μονάχω 120 Δεκεμβρίου 1908.
Μήτε, ο κρημιόκομα, κοδ κύνωξε μεγάλη, κρημιό
γιά κρημιόδ στοιμιας και κ' η' πριος γιά κρημιόκας.
τό μύρο στήν κοθνικ του ... Τ' άτζάκα κοκρημιόσφρζε.
βορρείας σά δαίμονια κρηιαι και σφυρίζε,
ός χριμίνιας κρημιόκας, δέν τόν θημοδνται κρημιόκας...
τό κρηι όνυ έπιδε, σπρι χριμίνιας κρηιαι γιόκας...
Είναι η γάχη κρημιόκας και κρηιαι το σκεκός, κρηιαι
κοκρημιόκας η κρηι έξ βγαινε στ' τόν "Αδημότι."
κρηι σκρηιαι κρηιόκομα με τόν τρελλάδν άτζερα, κρηιαι κρηιαι...
τοτε άλλο "άτζερα, κρηιόκας και κρηιαι...
κρηιαι, κρηιόκας η κρηιαι με όδρα κρηιόκας...
κρηιαι το σκεκός της κρηιόκας στ' άτζερα της γυρτιση...
κρηιόκας... κρηιαι κρηιόκας η κοκρημιόκας κρηιαι κρηιόκας,
Βοσκω Χριόκας, κρηιαι ό μικρός στακρηιόκας και κρηιαι κρηιόκας...
κρηιαι με τή κρηιαι κρηιόκας και με κρηιαι κρηιόκας...
κρηιόκας, κρηιαι, κρηιόκας κρηιαι, κρηιόκας κρηιόκας...
κρηιαι κρηιόκας το κρηιόκας κρηιαι κρηιόκας κρηιόκας...
κρηιαι κρηιόκας και κρηιόκας, κρηιόκας κρηιόκας...

Αχ, το κεκαλάι μ' έν Μονάχω 120 Δεκεμβρίου 1908.

Η ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ

... δες γιά νά ζέρη τό κακό... .. θ'άρναι τάχα;

... θ'α ζέρη λέει...

*Αιτερωμένο στον μεγάλο μου δάσκαλο Δημήτριον Δάλλα.-

Τό ποίημα του κ. Ριάδη τό ανακαλύψαμε στήν πιο πάνω βιβλιοθήκη κάποιου λογίου Μακεδόνας καί σήμειωσαν τόν τίτλον τόν φέρουμε εἰς τήν δημοσίευσήν.

- Κοιμήσου αδερφέ μου, κοιμήσου, νάνι-νάνι. Χαϊδά μου...

- Μπα, τ'άρναιμένο... Σάπασε, θά τό ζυγνήσῃς θά ναι...

- Μά, τίς, νενέκα μου καλή, λίγο ἀφοσε με ἀκόμα, πού γιά ευχή μου.

Δέ βλέπετε πώς με χαίρειται, με γελαστό τό στόμα; κλάει.

Γιά δες πώς τά χεράκια του στό πρόσωπό μου ἀπλώνει,

τά πόδια του ἐδῶ κι' ἐκεῖ πῶς παίζοντας τεντώνει.

Μπα... Τά μαλλιά μου βάλθηκε νά πιάσῃ. Ἄλλο πάλι...

Ὅχι καλό μου... Ἦσχα... Ἄσε μου τό κεφάλι.

Ὁμῶναι τό κεφάλι μου τό πιάσῃ, εἰ, τί γάλλι.

Ἄς εἶναι... Ἐλα, Σάπασε... Τάρ' ἀπ' τά μέλεια σκάσει.

Ἄχ, ἄχ, τό κεφάλι μου, μή... Ἄσσε με, λέει.

Μά, φοβότα τρέχεις μούσβαλε, χωρίς νά θέλω κλάει, τό γάτο.

Ἄ, θά σέ σῶ... ἄναμι πού σοῦχει. Μά δέ ζέρη πούμα, πὸ κατῶ.

Ὁ κόπος πού'ο ἴδιος κι' ἀδελφῆς τό γέρι, στό ἀσπέρ.

Πάντα κλονοῦνε τά μαλλιά σι' ἀλήθεια ἢ σι' ἀσέτο, γιά χάρι.

Μά, κλεινέι τάρ' ἀκόμα του... Καλό λοιπόν σημεῖο, ἀσπέρ.

Κοιμήσου, αδερφέ μου, κοιμήσου νάνι-νάνι.

Νενέκα μου.

- Καλά, κα' ἄ, ὄπου γλυκό ἄς κἀνή, τί γυρεύεις;

Παράτα τώρα τό μωρό κ' ἔλα ἐδῶ σιμά μου.

Μέ τίς φωνές μπερδεύτηκε τό νῆμα κ' ἡ βουλεύει μου...

Χτύπησε πῶς μιά βολά, Κουμήσου μή χαζεύεις.

Ἄγιοβασιλῆ, ἔρχεται, Σκοφοῦνι, θά γυρεύη.

Καί θά σοῦ πῶ νά πᾶς νά βρῆς. Τί μου ζητάς;... Τί τρέχει;

* Ἄναστανά το γιά μάλι, ἔμπερδεύει δένέχει...

Δέ λίγο σκόντανε κ' οἱ οὐδ' με προσοχή μεγάλη, ἔσ' ἀπ' ἡσῆς.

Ἄραβος, ἔκεινη ἀπ' ἐδῶ, τ' ἀγγόνι ἀπ' τήν ἄλλη, ἔσ' ἀπ' ἡσῆς.

καί, χέμο ἔκει τό πᾶνμα σερνόταν τό κουβέρτιν, τό κατί.

κι' ὁ γιατρός, τό ἔχιδεῦς, οὐδέ μί τό ποδάρι, ἔσ' ἀπ' ἡσῆς.

Μέ μᾶτια, ὁ κωμῶντρος, τοῦς κῶταξε μέγ' ἀλά, κῶταξε.

καί γιά παγγιῆσι ἐτοιμος καί π' ῥήτος γιά φυγάλα.

Καί τό μωρό στήν κούβια του... Τ' ἀτάκι μπουμπουρίζει.

Ὅς βορείας, θά δαίμονας πηδάει καί σφυρίζει.

Βαρύς χειμῶνας παγγιῆσι, δέν τόν θυμοῦνται χρόνια, κῶταξε ἔτνει;

Ἀπ' τό κρητ' δέν ἔπαψε, στά χιόνια ρίχνει χιόνια, σκονοῦνται.

Ἐ' εἶναι ἡ νύχτα φοβερή, καί μαῦρο τό σκοτάδι, κῶταξε.

Τῆς κουκουβάγιας ἡ φωνή ἄς βγαίνει ἀπ' τόν, Ἄση, ῥῆτη.

Ἔβρον σκορπῶ ἀνασῆματα μέ τόν, τρελλόν ἀγέρας, κῶταξε.

Ἐἴποτε ἄλλο, Ἄγριος χειμῶνας καί κῶβρα, ἡ φωνή Μπαλάσσοῦ.

- Βοῆσα, Χριστέ μου, ἡ γρά μ' ἔδω κ' ἐθυρίζε, κῶταξε.

καί τό σῶτρο τῆς, κῶνοντας, σ' ἀγγόνι τῆς γυρίζε, ἔτνει.

Ἄκουος;... Πάτην φωνάζει ἡ κουκουβάγια πᾶς τῆς, κῶνοντας.

,, Βοῆσα Χριστέ,, κι' ὁ μικρός σταυροκοπιέται ἀγάτι, ἡ Θεοῦ.

καί μέ τά μᾶτια οὐράνοῦχτα, καί μέ φωνή οὐρανοῦχτη.

,, Νενέκα, λέει, ἀλήθεια, καί, κάποιος ἀσῶν περναίει.

Ἄ, ὅπου φωνάζη τό ποῦλι; ἡ φωνή σου νύχτα, εἰν ἔρα.

- Τί λόγια, ναι, μωμάχα; ἔσ' ἀπ' ἡσῆς, ἔσ' ἀπ' ἡσῆς, ἔσ' ἀπ' ἡσῆς, ἔσ' ἀπ' ἡσῆς.

ἔρχομαι,, ἔσ' ἀπ' ἡσῆς, ἔσ' ἀπ' ἡσῆς, ἔσ' ἀπ' ἡσῆς, ἔσ' ἀπ' ἡσῆς.

Η ΚΑΤΑΚΥΒΑΛΙΣ

Αποκρυφιστικόν βιβλίον μετ' ἑξήκοντα κεφάλαιον.

Ἐπισημασθέντες οὖν οἱ ἀποκρυφιστικαὶ βιβλίοι ὡς ἀποκρυφιστικὰ καὶ ἀποκρυφιστικὰ ἐπὶ τῶν ἀποκρυφιστικῶν βιβλίων.

Ἐπισημασθέντες οὖν οἱ ἀποκρυφιστικαὶ βιβλίοι ὡς ἀποκρυφιστικὰ καὶ ἀποκρυφιστικὰ ἐπὶ τῶν ἀποκρυφιστικῶν βιβλίων. Ἐπισημασθέντες οὖν οἱ ἀποκρυφιστικαὶ βιβλίοι ὡς ἀποκρυφιστικὰ καὶ ἀποκρυφιστικὰ ἐπὶ τῶν ἀποκρυφιστικῶν βιβλίων. Ἐπισημασθέντες οὖν οἱ ἀποκρυφιστικαὶ βιβλίοι ὡς ἀποκρυφιστικὰ καὶ ἀποκρυφιστικὰ ἐπὶ τῶν ἀποκρυφιστικῶν βιβλίων.

Ἐπισημασθέντες οὖν οἱ ἀποκρυφιστικαὶ βιβλίοι ὡς ἀποκρυφιστικὰ καὶ ἀποκρυφιστικὰ ἐπὶ τῶν ἀποκρυφιστικῶν βιβλίων. Ἐπισημασθέντες οὖν οἱ ἀποκρυφιστικαὶ βιβλίοι ὡς ἀποκρυφιστικὰ καὶ ἀποκρυφιστικὰ ἐπὶ τῶν ἀποκρυφιστικῶν βιβλίων. Ἐπισημασθέντες οὖν οἱ ἀποκρυφιστικαὶ βιβλίοι ὡς ἀποκρυφιστικὰ καὶ ἀποκρυφιστικὰ ἐπὶ τῶν ἀποκρυφιστικῶν βιβλίων.

Η ΚΟΥΚΟΥΒΑΡΙΑ

- Δες για να ζέρη το κακό αυτό που φέρνει τάχα;

- Αν ζέρη λζει ...

- Νενέκα μου, τότε γιατί κωνάζει

στα μνήματα δάκαληρη τη νύχτα; Για το χάλι;

- Άνασσει το για πουλί, το τί κακό που κάνει...

- Κάποιος την ίδια τη βραδυά, νενέκα, θά πεθάνη

αυτού που κράζει το πουλί;

- Την ίδια ή στο χρόνο,

θυμωμαι όταν ... Δούλευε και μη γαζεύεις μόνο.

Όταν έπερα η μάνα σου ήταν βαρεία... Παιδί μου...

Η Κουκουβάγια...

- Μάνα μου ... "Αχ, μούγου η ψυχή μου.

Νενέκα μου δεν την άκουσ; Στα κεραμίδα κρζει.

Τό κλέζιμο της ή γρηά στο πάτωμα πετάζει.

Τό άγγόνι της άγκάλιασε, τά μάτια της σκουρίζει

τόσο άπλά που άκρυσαν ζανά. Τού θιθυρίζει

λόγια και λόγια μοναχά με νόημα κανένα.

Τώρα γελεί ο μικρός με ματια άκρυσμένα... Άλη

Σπρώθη ως τόσο η γρηά. Από χαμαί μαζώνει

τό κλέζιμο της βιαστικά. Ένα κλάκι δίνει

στ' άγγόνι της και μία ζυλιά στο μαθρο της τό γάτο.

.. Ψίτ ... Νά χαθής που χάθηκες στα πάλωμα, πό κάτω..

Και τίς κοντοφρες σέρνοντας πηγαίνει στο έρμαρι

και άχνει και κρυμιά .. Παρθίνα μου, για χάρη,

γραφτό αν είχε ο χάροντας τη θόρα μας να κρούση,

έμέν' άς πάρη μοναχά, έμένα... Άς μ' άκουση.

Και άχνει, άχνει άτσέλωτα.

- Νενέκα, τί γυρεύεις;

- Παιδί μου τό κεράκι μου

- Νά τί άνακατεύεις; έστ...

Στό χέρι σου δεν τό βιασάς; της έμάνη

Και μ' άναμένο τό κερί τραβά άγάλι, άγάλι όν όμο;

Και πεί θιθυρίζοντας, κουνιδνας τά κλειδιά της.

Μέ σκυμμένη την ούρα κι ό γάτος πεί μπροστά της,

άλογιστος, περήμενος, καμαρωτός όάν άτι έμάνη

χωρίς δεξιά κι άριστερά να ρίχνη κών τό μάτι.

Και τό μωρόσθη κοβυιά του ... Εδώνου βαρεία άντηχόθνε

- Πατήματα μέ στήν αλλη, βιαστικά βαροθνε

δύο χέρια και δύο γόνατα τη θόρα

- Έ, ποιος είναι.

κρζει από μέσα ό μικρός - Έσθ αυτός, μπρέ Ντινε;

Έγώ ή θετά σου, άνοιζε, παιθών και σκουνάει

άκωμα δυνατότερα τη θόρα με την κλάτη.

Μια στιγμή, περιμενε να βγάλω τον κεράτι.

Ώστ, μή βαρκς, Ώστ, τό μωρό, Άμέσως τόρα. Στασου.

Άνοι ή θόρα βιαστικά και να, η θετά κωλάσσου

σάρωιά πλατείά στο πάτωμα και κατάλευμίνη.

Όρη πέτι έται μονομίας κι έται λαχανιασμένη,

Ένα ένα σακιδάκι άδειανό στον όμο της ριχμένο,

- Παιδί μου, λέγει με φωνή σπρωλιαστή. Πεθαίνω.

Άποθε τόπως γλότησα, ένας θεός τό ζέρει.

σέν Η Γρηγορίθρα Παναγία έφ να βάλε τό χέρι.

Στό μύλο του πατέρα σου νυχτόθηκα. Έίν' θρα

και να πάω, και τί στέκεσαι; Ε' έγώ όπου είναι τόρα,

κλεινω τό μύλο κι έρχομαι, θεγω. Στο τυχερό μου,

Η ΚΟΥΚΟΥΒΑΤΙΑ

- Δες γαρ με εβρη το κερδο αὐτο - τον εβραη γαρη;
- Ην εβρη λέει ...

- Ηνεκακον ηον, τότε γαρη ενυεθεσπον εβραη...
... εβραη ενυεθεσπον εβραη...
... εβραη ενυεθεσπον εβραη...

- Ην εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...

- Ηνεκακον ηον...
... εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...

- Ηνεκακον ηον...
... εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...

- Ηνεκακον ηον...
... εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...

- Ηνεκακον ηον...
... εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...

- Ηνεκακον ηον...
... εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...

- Ηνεκακον ηον...
... εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...

- Ηνεκακον ηον...
... εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...

- Ηνεκακον ηον...
... εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...

- Ηνεκακον ηον...
... εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...

- Ηνεκακον ηον...
... εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...

- Ηνεκακον ηον...
... εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...

- Ηνεκακον ηον...
... εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...

- Ηνεκακον ηον...
... εβραη ην εβραη...
... εβραη ην εβραη...

Η ΚΟΥΚΟΥΒΑΡΙΑ

.. Η ΚΟΥΚΟΥΒΑΡΙΑ ..

.. Δέν είναι [τοι] ης και σύ .. - ΕΑΚ μητέρα, κούβατι;

Ακόμα και δέν ζήτασα στή μέση έχει τού δρόμου, κι άκουω περπατήματα μπροστά μου. Τ' είναι πάλι...

Χωρίς να νοιώσω τό γιατί, κ' έγω με τό τσουβάλι τραβήχτηκα και τρέψασα στον τοίχο έκαινο πάρα...

Μπαλάσσου, λέω μέσα μου, για να διαβούν καρτέρια... Δέν τέλεφα και γάντια, Δέν έσαν οι σκαμμένοι...

Μέσα σε κάπες βλοι τους σφυγμά ήσαν τυλιγμένοι κι άρματωμένοι έπαινε, κό πάνω ως κάτω ολοι...

Μπροστά μου λίγο στάθηκαν και λέγαν, .. Τ' Αποστόλη νατος ο μύλος, φάσαμε στις τρεις έληξε τραβήμε, θέλει, δε θέλει απ' έχει θ' άρση. Τόν καρτεράμε, ..

Μ' ούρθ' η φύχη στό στόμα μου. Πίσσα, σκοτάδι, άντάρα. άγέρας, κούσου χυλασμός, θεση όργη κατάρα...

κι άκόμα και βουργαρικά ν' άκουσε σε νυχτερίδες για όν βαράν στό πρόσωπο ή σαν κοπάδι άκρίδες..

Άρα τό δρόμο τού χωριού και πίσω δέν τηρούσα. Τό χόμα δέντό πιάταγα. Δέν έτρέχα, κητοθόσα...

Όχι, ή αν με παρουν μυρουδιά. Τό σκυλοδόν με βάλη στό τσουφελίδι μπρά και υποδυ.. Στή ράχη τό τσουβάλι κ' έγω κρεμνώ άγρήγορα κ' έτσι λοιπόν αν μ' ευρη...

μια ντουφεκιά στην πλάτη μου να πάη μεσ' στ' άλεθρι να μη μ' άγγιξη την καρδιά. Καλ δόστου και γευμάλα...

Κ' έτσι παιδί μου, έφαγα χωρίς να μ' ευρη η μάλα... Πού η γενέ να τις τά πώ, την κωφερή, τη μαύρη...

Άχ, τί ήταν τούτο τό κακό τό σπικτικό μας ναύρη. Κ' η θεία Μπαλάσσου άρχισε ξεφωνητό και θρήνο...

μια, τό μωρό στην κούνια του τρήντας μια, τό ήτινο. Χωρίς μιλιά, χωρίς φωτιές, χωρίς άστρομλέκι,

ζώνωσε ο μικρός σιγά, σιγά στ' άτσάκι έχει κάρκει και τό ντουφεκι μονομιάς πιάνει και ξεσκαλίνει... ΜΕ ΔΥΟ ΜΟΝΑΧΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗ ΘΥΡΑ ΤΟΥΣ ΞΥΦΩΝΕΙ...

Τήν άνοιξε και βρέθηκε καταμεσης στό δρόμο. Πού, τρέχει τώρα βιαστικά με τ' όπλο του στόν ώμο;

Κανέννας δέντόν έννοιώσεν. Η θεία του ξεφωνίζει. Έξ' ό βορρείας σε θαίμονας κηδάει και σφυρίζει...

Και τό μωρό στήγκουβια του... τά κλάματ' άρχινάει. -Μάρ' τι ναί τούτο τό κακό. Τό σπικτι ήχολογεί...

λέει η γενέ, προβάλλοντας απ' τό κατόν. Τό τρέχει; -Άχ, πάλι ο Αποστόλης μας. Πάει. Ζωή δέν έχει...

Οι Βοηλακροί τόν έβασαν... Τό είδα με τά ματια. Πέφτ' η γαστέρα καταγής και γίνεται κομμάτια...

Και τώρα, τι θα κάμουμε, και τώρα τι θα γένη. Ας τόσο η θύρ' άνοιγεται κι' ο Αποστόλης μπαίνει...

Μπα, οι δυό τους κάνανε με μια σωνή άντάμα. Με μια έπάσαν οι κανές, τό βογγητό, τό κλάμμα...

Πως γλίστρωσε; Δαβώθηκε; Πως ζωντανός άκόμα; Κι' έκείνος τους έκόταξε μ' όρθανοίχτο τό στόμα...

κρατώντας τό μικρότερο παιδί στην άγκαλιά του. -Μαρέ τι τρέχει, πού τε μου και κόπηκ' η λαλιά του...

Άρχινησαν βιαστικά την ιστορία πάλι. Σταυροκοπιέτ' ο μωλινας κουνιώντας τό κεφάλι...

-Κανέννας δέν απάντησα στόν δρόμο μου ούτε είδα. Καμπόδες μόνο ντουφεκιές έβασαν στη σκοτίδα...

σάν έφαίν' απ' τό μύλο μου και λίγο παρά πέρα σε βογγητό άκούσαμε, θέ ναταν τού άγέρα...

Και τό παιδί του έίλησε στα χέρια πού κρατούσε.

.. Η ΚΟΥΚΟΥΒΑΡΙΑ ..

ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΑΙΣ
Η ΚΟΥΚΟΧΗΡΑΣ, για τον απολογισμό των 9
1926

... Δέν είνε έτσι; Πες και σύ,, - "Ελα μητέρα, ποθεί;
 Πάρε και βάλε το σικρό γά κοιμηθῆ, νυστάζει.
 Κούταξ' εἶψ' Ἐάν τὸ πουλί στὸν βυθὸ μου ἡσυχάζει
 Μάνη, κι' ὁ Ντῆνος τί ἔγινε; Ἐάν ποῦ νὰ εἶνε τάχα;
 -'Ο Ντῆνος, τί ἔγινε πῶς, πήγε τέτοιαν ὕρα,
 * Ἐδὴ μπροστά μουήτανε.

* Αἰὶνὰ καὶ τὸ κῆρ καὶ τὸ κῆρ καὶ τὸ κῆρ καὶ τὸ κῆρ
 -Μάνη, ποῦ εἶνε τώρα;
 * Ἀνοίγει τὸ παράθυρο,, Ντῆνος εὐνάζει, Ντῆνος,
 Πῆρε ἢ εὐνή του, λάσπη μὲς' ὁστὸκαὶ ἔκετο.
 Κανέννας δὲν ἀπάντησε... Κανέννας δὲν ἐμάνη.
 Δυδῆματα εἶψε κι' ἐκεῖ στὴν κάμαρά του κἀνει.
 Ἄτὰ τ' ἀτῶσι ἀμύλητος, ἔανον γυρὰ καὶ σπῆκε ῥῶμα
 * Α. στὴν ὄργη, τί ἔγινε; Ποιὸς πήρε τὸ ντουφέκι.
 Στὴ μάνα του ἀνίσχυος καὶ σκατενὸς γυρᾶσαι,
 καὶ σιωπήλος γιά δύο στιγμὲς στὰ μάτια τὴν κούταξι.
 * Ὄω ὁ Βορρεϊὰς ἀκούγεται μὲ ἄδρα νὰ μουρρῆζη
 Πρῶτα τὰ μάτια βούρσκωσαν τοῦ ὀδύνηχου πατέρα.
 * Ἐφῆρεσε τὴν κάμα του καὶ κρῆμουνταν μετ' ἑαύτου.
 * Ἐνὰ τσοκορὶ ἀρῆαζε σὲ μιὰ γονιὰ ποῦ ἄρῆαζε,
 Κι' ἀμύλητος μοῦάνοιζε τὴ γούρα του κ' ἐβγῆκε..... κἀθῆτι.

Μόναχον 1909

ΑΠΙΣΤΟΣ ΠΙΛΟΣ

Ἦτό, πρὸ ἐκ-κι' ὅσο εἰμὰς βουγῆν ὄχτρον-ντό, πρὸ ἐκ,
 σπῆσιον ἀντιμῆκο, βουγῆ καὶ ἀετῆσσοδοῖ, οὐν πορῆσι,
 κ' ἐπῆσιον, ... τὴν τὰ καὶ αἰσίστηκα μουράγια
 στὸ κῆρ τῆς αἰσίστης καὶ
 ἐκ τῆς βύθου ὁ ἄλιος τοῦ κῆρ τῆς αἰσίστης καὶ ἀκλόσθι,
 ἀκτίνας ἑρπικῆς καὶ τοῦ ἑρπικῆς ἀκτίνας ἀκλόσθι,
 καὶ κατ' ὄψιν γὰρ κῆρ τῆς αἰσίστης ἀκλόσθι,
 γλῆσιον τοῦ κῆρ τῆς αἰσίστης ἀκλόσθι, ἔπειτα
 στίς καλύτεστες τίς ἑλῆς, καὶ ὅτι κῆρ τῆς αἰσίστης
 καὶ ὅτι
 καὶ καμὴ κῆρ ἀπὸ κακῆς, καὶ καμὴ κῆρ ἀπὸ κακῆς,
 ἢ μάτια.... Ἡ ἴκθη....
 Κι' ἐστὶ δὲν κῆρ τῆς αἰσίστης, ἢ ἴκθη ἴκθη;
 * Ἐστὶ δὲν κῆρ τῆς αἰσίστης, ἢ ἴκθη ἴκθη;
 * Ἐστὶ δὲν κῆρ τῆς αἰσίστης, ἢ ἴκθη ἴκθη;
 * Ἐστὶ δὲν κῆρ τῆς αἰσίστης, ἢ ἴκθη ἴκθη;

III

Ἡ μὴχη κῆρ κῆρ τῆς αἰσίστης ἢ χλαροῦ, σκορποῦν οἱ ὄρνιθι,
 κι' οἱ δύο στὸν ἴξα ὁ ἄλλος μῆσκει ἀνῆρα.
 Ἦετα δὲ τὰ τεύχη ο ἴκθη Κούραρ τονίζοντας τὸ ἴκθη μέλος,
 πάντα στίς καλύτεστες, ἄντιση, ἀνῆσῆκη Ἐκείνη,
 σπῆσιον τοῦ κῆρ τῆς αἰσίστης τ' ἀνῆρκοχίτη βῆλος,
 κῆρ τῆς αἰσίστης, ὅσο ἴκθη κι' οἱ δύο τους τώρα, κι' ὄλο κῆρ.
 Κι' ἔς σπῆσιον τῆ μῆχη τὰ κῆρ τὰ ῥῶμα τ' ἀκλόσθι
 κῆρ τῆς αἰσίστης καὶ ἄλλοι ἴκθη βυγῆνον ;
 * Ἰσότρεγοδῆστο ὅσο ἴκθη τῆς αἰσίστης, ἢ ῥῶμα τῆς αἰσίστης,
 κῆρ τῆς αἰσίστης, καὶ ἄλλοι ἴκθη στα χεῖλια καὶ πῆσιον
 καὶ ἴκθη ἀγῆτευη ὅσο μῆσκει πῆσιον σπῆσιον καὶ τῆς αἰσίστης,
 τὸ νεύσει, καὶ ὅσο ἴκθη ἀκλόσθι κῆρ τῆς αἰσίστης
 τ' ἀκλόσθι τῆς κῆρ τῆς αἰσίστης ἀπὸ τὴν δύο χεῖρια
 καὶ τῆν χεῖριον τ' ἀπὸ τ' ἀκλόσθι ἀπὸ τῆν δύο χεῖρια
 Κι' ὅσο δὲν κῆρ τῆς αἰσίστης ἢ ἴκθη.

IV

Καὶ τῆρα κῆρ τῆς αἰσίστης τῆς αἰσίστης καὶ τῆς αἰσίστης
 Κι' ἄν πῆσιον κῆρ τὸν ἀκλόσθι τὸ ὄλο καὶ ὄλο
 σὲ ὅσο, ὅσο ἴκθη ἀκλόσθι, καὶ τῆς αἰσίστης ἢ ὄλο-ὄλο,
 νῆος, ἀκλόσθι κῆρ τῆς αἰσίστης, τὸν συντροφεύει κῆρ τῆς αἰσίστης,

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

1926
... σου ...

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΚΟΥΣΒΑΡ

I

Βέβαια, μάγια και γητείες, θάρριδες, Γκόη,
 κι' όλα τα σαραγκί και τα σαντούρ,
 ολημερίς βαρουν για σένα μοιρολόι
 ή ύμνο, μέσα και γύρω στην 'Αναντακούρ,
 κι' από μακριά ζεσίκωσαν τόν Κούσβαρ, που καρβάλλει
 στον κάταστρο του, ολόχρυσον έλεφα,
 έρχεται με ζουρνάει γλυκό, μ' αλόγιστη πάλλα,
 ταμπούρα τήν άποθυμιά να στήση, χρυσογένεφα.
 άγνάφτι σου, ή μάχη ή σκοπέ, γι' αυτό τ' άσκέρια
 όπλα βαστάνε τα μισά και τ' άλλα ακολουθάνε,
 με βίνει, με ρευμάμπ, με σαραγκί στα χέρια,
 και άλλων φίθουρ άναργενός, τραβάνε.

II

Σφαλιένται ως τόσο ή 'Αναντακούρμπρος στού έλεφα.
 Παίζει κλειδί βικατικό και σέρνει μαντάλο,
 κι' απ' άκρη ως άκρη μέσα της κλαγγή κολλήου κλάθει,
 Ντό, ρέ μά-κι όσο σίμνε βογγίνα όχτρού-ντό, ρέ εά,
 σπράθη κορνιαχτό, βουή λαού μελισσόλοι, που πιτυχίγ
 κ' έπεσον, ως τρέζανε πορτιά και σέλοσηκν μουράγια
 στο κέντρισμα γωνής και πρόσταγμα του Μαχαραγιά,
 Κι' ως βγήκε ο ήλιος του κακού άπάνω έκεί κι' απλώθη,
 άχτινές ζαφνικού χαμού, τα βέλη σποθν ολοθετί
 και να, στο γαίμα βρέχοντας χρυσοπλεγμένο σάνταλο,
 γλυκόψωτο πάνω στην τρικυμία άστρο, κι' στρατ' ά-
 στίς πολεμιστρες τίς θηλές, ...
 που θε
 να λάμψη πέρ' από θυξές, ...
 ή μάτια... Η Γκόη...
 Κι' έτσι δέν πάρθηκε τό κάστρο,

III

Η μάχη πάει πρώτα, ή χαλαρό, σκορπούν οι θρήνοι,
 κ' οι δυο στον : ένα ο άλλος μνήσκει άνθικρα.
 Κάτω απ' τα τείχια ο ωρνος Κούσβαρ τονίζοντας τό θετό μέλος,
 πάντα στις πολεμιστρες, άνλην, άουσάπητη 'Εκείνη,
 σπράσιτόχορρο τοιμάζοντας τ' άνθροποχτόνο βέλος,
 περριανοί, ολο έρωτα κ' οι δυο τους τέρα, κι' όλο πίκρα.
 Κι' ως σταματήσαμε τή μάχη τα πιστά τ' άσκέρια
 κνοή απ' τα παχιόσια, άνάλαφοι ήχοι θγαλίουν,
 Ιότο τραγουδιστό ως εγγαριού, ή ραβαδίστρα, χτόσασα
 πίνω σε λόγια, που λιγοθυμάν στα χείλια και πεθαίνουν
 κι' ή Γκόη άγήτευτη δε μνήσκει παιά σταπαρτα κάστρα.
 Τό νειάθει, και σε γάρχιζε συρμένο μοιρολόι
 τ' αυτιά της κλειτ' άργά άργά με τα δυο χέρια
 και τών χεριών τ' άργό τ' άγέλασμα αυτό, χαμού είναι σημετο...
 Κι' όμως δέν πάρθηκε ή Γκόη.

IV

Και τέρα φεύγει ο βασιλάς, ευγή παληκαρία
 Κι' άνω πίσω πήρε τόν άπεραντό τό δρόμο πάλι μόνος
 σε άνω, σε φλόγα άκόζιμητη, κλάστρα ή δολο-όνα,
 νός, διπλός πρωτόφαντος, τόν συντροφεύει πόνος,

Ὁ ἕνας αὐτῆς τοῦ ἀντίκουρος, καὶ ὁ ἄλλος τοῦ ὄρου.
Κι' ἀνεθεὶ πλῆθος ἀναβάθυσαν στὴν στράτα τοῦ ἀσμοῦ,
ὄψακαίρος μοσχοβολᾷ ἀπὸ μορτίδ' ἀπολίτια:
Τ' ἀνὰ νῆμα τοὺς... ὁ ἕνας ἀντικουρος...
Χαίρε δ', ἰσθίη.

I
Αἰμίτιος Πύασης

Ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἡμεῖς ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς
ἦσαν οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως

II

Ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἡμεῖς ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς
ἦσαν οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως

III

Ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἡμεῖς ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς
ἦσαν οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως

VI

Ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἡμεῖς ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς
ἦσαν οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως
καὶ οἱ ἀσμοὶ καὶ οἱ ἀντικουροὶ
καὶ οἱ ἄλλοι τῆς πόλεως

Αιμιλίου Ριάδη
ΤΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΛΑΒΟΥΛΑΣ (συνέχεια)

Τὰ Τραγούδια τῆς Ἐπιμαθεύλας

Είδα ένα θνετρον ἄλλοκοτο.
 Ένα δστροι σα νάθελα ν' ἀράζω...
 Μ' ἄπανε τ' θνετρο ἀπέραντο.
 Κ' ἔτσι ὄλο ἐκόντενα νά σταζω.
 Κι' ἄν πἴλε, μέσα ἔδω στη σούχια μου
 ἄν ἐνοιωσα, σα μιὰ καρδιά, τ' ἀστέρι,
 σταίγ' ἡ ψυχὴ μου, οπου δελιάσε,
 ἔτσι εἰ, που μ' ούτραμε τὸ χέρι.
 Κι' ἀπὸ τὸ πῆμα τ' ἀσπᾶστο
 που θνετρον ἔγώ ὁ μικημένος
 ἔπασα πρὶ τὸ ροδογάμμα,
 ἀδικουκιστωμένος.....

ΠΡΩΤΟΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ (Ἄστυγιάτες)

Πριγοῦ τ' ἀρῆθια κρᾶζου κι' τοῦ μᾶτ' ὁ σῦβοβλας ζιθαμπῶς,
 βγαίν' οὐ σιράτς' ἔγαίν' οὐ Πουρνάρς' ἔγαίν',
 ὁ κύρ Ἀρήσος τῆς Βαλλῆς.
 Τοῦς ἔνα, σα βασιλικὰ ὁ γῆλιος τοῦν πιχαίν',
 τοῦν ἄλλον μέσ στη λαγαρ' εἶδα μὲ τοῦν τρίτ',
 λακὴ τοῦν βρηκιν' ὠρα κι' χτυπιέτ',
 ὅς, ἀπ' τὸν ἰβέρτες κι' ἰσραμκοκιέτ',
 κι' σὲν τοῦ λ' βαμουμένου πνιγέτ' ἡ εἰουήτ'.
 Χάντε, κι' ἡ βαλουνίς' μακρὰ, κι' ἡ στρατ' ἀ-
 τέλειωτ', κι' οὔτε ἀπὸ τὸ πᾶνου κι' οὔτε αἰριου.....
 Κι' ἔταν ἄσπᾶζου, τ' ἐλουγιά ἔδχου μαντάτα...
 Κι' ὅταν σα ἔσᾶζου κί τοῦν πῆμῆν καθισαι, μὲν
 τρέγα, κι' ἰδὲ σα ἄμῆουσ, .. Τί ἄλλου εἰβρη ὀδ
 Καλὸς τῆς σὲν ἔλατ', ἀπ' ἔναν ἄφου ἔζόν;
 Γιατί ὅς τότε ὀδχ' κι' ἄν' κι' ὀδ τ' ἔχ' ἡ παραχῶς'.....
 Κι' ὁ ἄλλος, τρεπετραβῆνα περὶ ἀπὸ τὴν

Ἡ Ἐπιμαθεύλα μᾶς παράτησε
 μακρ' ἡ καρδιά μᾶς μαῦρη...
 ἀπὸ νερίς μέσα στη θέρμη τῆς
 μαῦρη, πᾶσιζεν, ἔδῆνα νᾶβρη.
 Κι' ἐμὲ τὰ χέρια μου πῆν ἀλλαζα-ἐγώ.
 πάνταζε τὸ νουκὸ μουστάκι.
 Στερνὴ βολὰ, κ' ἔπειτα, πρὸ κεφάλι μου σφιχτόδεσα
 μὲ τὸ λάδι τῆς μοίρας μου τουλπάνι....
 τὸ βρωτικὸ, που ἡ θνητοί μου ἔχει γύρε.
 Καὶ σὰν εἰ πἴλε ὁ ΠΑΞΜΟΣ
 Πῖσσα σκοπὸς ἡ νύχτα
 τὸ ὄσο βογγολογᾶ
 παραμερίζοντας τὰ σῦννεα,
 ἡ ἀσπραῖη φλογολογᾶ.
 Πῖσσα τᾶρος ἡ νύχτα
 ἔγινε μιὰ τρομᾶρα σὲ τριγυρνᾶ
 καὶ τῆ ποτες τὸν πᾶνο ἄν τὸν σκιάζει ..
 Ὁ πικραμένος ἀπερᾶ....

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΤΑΓΙΝΗΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΤΑΓΙΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΤΑΓΙΝΗΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΤΑΓΙΝΗΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΤΑΓΙΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΤΑΓΙΝΗΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΤΑΓΙΝΗΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΤΑΓΙΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΤΑΓΙΝΗΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΤΑΓΙΝΗΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΤΑΓΙΝΗΣ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΣΙΡΜΑΘΟΥΣΑΣ (συνέχεια)
ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΣΙΡΜΑΘΟΥΣΑΣ (συνέχεια)

ΕΠΙΘΑΛΙΑΣΜΑ

Μπροστά στο σιδερένιο κάστρο,
Θρήνο μου ή καρδιά έσπασε
Καθός ή νύχτα τ' άστρο.
Δέν κλαίω εγώ ή λυγρή κοιλιά σου, πίκρα,
Τη χρυσοβραχιονιάτη...
Δέν κλαίω εγώ ήν διμορφη κοιλιά σου
Και γυριούσ' δέν έχει...
Κλαίω μοναχά ήν καρδιά της στο σκοτάδι.
Κλαίω μοναχά ήν καρδιά της σκουρής σου,
Σάν έμπαινε στον Διό,
Κ' έσκρπριζε τό κρόκινο τό γατίμα της,
Στή ροβία ήν χιονιάτη.....

ΠΡΩΙΝΟ ΧΤΕΝΙΣΜΑ

Μιά γάστρα στο παράθυρο
Με κάταστρο λελοδύτι...
Και μια τσούφη σαν άπ' έλθόντ...
Κι' όλόχρονα μακριά μαλλιά,
Π' άρροσάλευει χέρι άσπρο σαν τό χιόνι
Χτενίσαν άγρή, πάνε στα κρύα,
Σάν ή γαλιάντρα σκάνει και τό χ λιόδνι...

ΤΟ ΕΛΛΕΡΟ ΤΗΣ

Κύμα και σάγχο κι' άγριολούλουδα, ροδα,
Κ' έρη, τό ριζικό της, πέτρα...
Κ' ή μοίρα της, από τον ήλιο διάργα
- Τυχή του; - Όχι, σκίτι υπ' άσπρη κεί
Σάρμα του, κι' άς ευχομαχή.
Κι' ό άλλος, τρισερά, τρισερέ από ήν
Κύμα μου, άσάγχο μου κι' άγριολούλουδα,
- Νά με,
νυφε... της ευχής νυφε...

Κι' είμαι εγώ, έκείνο π' άνειρέφτης
Τό μαθρο δέντρολίβανο
Μέσοσ' στερνό καλοκαιριάτικο σου γιδμα.
Κ' είσαι μου σό, τό στήμα
Τό έρωτικό, κοιλ ή θύμησ' μου έχει γύρει .
Και σό'σαι πάλι, ό άσμπός μου της
Κι' ό ρέγισμένος μου καθρέφτης.....

Περώντ' για μουσκολούσε, ή αρχή ή χαρά
Ποιλό πουλο περνώσε,
Έγαιρη, τό ήλιος, ή λυγροσύνη...
Και τό γλυκομίλσε, ήν σαν ήλιπαγε,
Κι' έστε στής κλάκες και σπαρτίσε...

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΙΜΩΝΙΔΑΣ (συζήσις)

ΠΡΩΤΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...

ΤΡΙΤΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...

ΠΕΝΤΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...
 Ἐν τῇ πόλει τῆς Σιμωνίδας...

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΞΙΡΜΑΘΟΥΛΑΣ (συνέχεια)

Βασιλόπουλο, τού λέει,
 Κι' αν μ' ἀπώνεσες, καί, σε τς, κουλιά;
 Βασιλόπουλο, τού λέει,
 Μ' ἀληθεύοντες...

Δέν σ' ἀστόχησ',
 Κι' ούτε σ' ἀληθεύοντα... καβίτσες,
 Από τοκο πέρασα, θυσία;
 Στάθηρα, ζαμπούτσα, μαθήρας καρδιά
 Νεραντζιά μουκοβολούσε, ουνε φέρε σι...
 Βασιλόπουλο κερνοσε, κικαρουνίτσες...
 Σείστηκε ουριάστηκε,
 Έβρυσε μαράθηκε

Άλλοι μου Δέν απέλαιπα
 Εδουκισμένη ζήση...
 Δαδί, μαυροκαπιζόντας
 Έχ η ζωή μας σβόση...

Στό κρηγιάλι καθούμαι,
 Τσ' κάρδια γλεπιά...
 Μάτρο μου κάρδι,
 Ποσ τραβήσε;
 Κόκκινό μου καραβάκι, σ' ο χάρος
 Ποσ πετάσε;
 - Πώς έγώ για την Κασοάντρα,
 - Για την Άδυτο, έγώ
 - Κ' έγώ πάλι, για την Κύπρο ζεινιθ.

Σκόρπισε, Ρορριά μου, άχαρη καρδιά,
 Πήνω σε πελάη και σε ζεινιτιθ μου.
 - Πάρτε με μαζή
 Δέ μου μνησκει σπίτι, μητ' άνάτη πειά
 Δέ μου μνησκει άλλο έξο ήνδη
 Πάρτε με μαζή...
 Η κόρη ήρε τ' ήμμορω το μονοπάτι.
 Ο, που φλογέρας βάρημα κι' αστροφεγγιές,
 Ο, που λογιάν άνθων οι βωδιές,
 Τ' άδύνητο κρεβάτι...

Έρημο το περιβόλι της
 και σιωπηλό σάν τάφος.
 Η ήτε, νεράκι μελαΐσει,
 ήτε πουλάκι θέλνει.
 Πόνο, και μέσα, μια ήχη
 άθώρητη πετάει,
 Και τ' άλικα τριαντάφυλλα
 λαβωματιές της χάσκουν....

Νύφη σά ντυνότανε κι' άρχις' η χαρά
 -δακρυσο και κεριά-
 Στό άνιάντεμά μου λιγοθύμισε...
 Και σ' τον άη' τάρχη σάν έπάταγε,
 Σείστηκε μέ μια,
 Κι' έπεσε στής πλάκας και σπαρτάρισε...

IN THE MATTER OF THE ESTATE OF [Name]

52

Received of the [Name] the sum of [Amount] Dollars for [Purpose]

Witness my hand and seal this [Day] day of [Month], [Year]

ΤΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΗΛΟΓΟΥΣΑΣ (συνέχεια)

Τρία χελιδονάκια, ^{και τρεις παπαρουνίτσες}
 Και τρεις παπαρουνίτσες,
 - Τουλάχιστο κέτε μας κατί, σε τς, πουλιά.
 - Κ' έμας, έμας, ^{την βοδοθηκη}
 Κότα δε μας μιλας, ^{και τρεις}
 Τ' άγρου ή λουλουδάκια,
 Κι τας τς κόκκινες μας τς ποδίτσες,
 Τη ζένοιαστη μας τη θωρία;
 Κότα τη τóra και τη μαύρη μας καρδιά
 Τη μαύρη τήν καρδιά πάχουνε όλες οι ^{άνεσες}
 - Κι εσύ τόν σκαλιέρας, σκαλιέρας...
 παπαρουνίτσες ...

ΣΙΜΕΛΙ

Κοιμίζ' η μάνα τό παιδί της
 Στη ζωή, ^{ΒΕΒΗΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ}
 Κι ό θάνατος έτυπα τή μάνα
 Στη ζωή... ^{στο χορό, και του}
 Όνειρα γράφ' η μάνα, ^{και κίτσει τό σκοπό,}
 Όνειρα σβύν' ό χάρος
 Όνειρα σβύν, ^{έξδν άπ' τή φωνή της,}
 Τη φωνή της σάν καμπάνα,
 Τη φωνή της, που κοιμίζ' ό χάρος
 Στο παιδί ^{λαίλα σιν χαρμονίας σου;}

ΠΑΝΑΡΙΣΜΑ

Άκου, κερ' μου τό, ^{τόκα με και σκότωσε με}
 Παρ' μου τό γλυκό γλυκό σου μικρότε
 Άφερε τό χρυσό μου -άφερε τ' άργυρό μου,
 Σόρτο, στά τριαντά υλλα -ούρ' τό στά ^{πουλάκια}
 Σόρε τό στά μήλα της ηλιάς
 Οι άνοσι έθωδέες νά του έδωσαν
 Κι όλο παιγνίδιο ή πουλιά
 Και τά μήλα ν' άν μαζή του ...
 Τ' ύστερα, μερ' μου τό πάλι ^{καλά, κινητήλα}
 Όμορφο και κλημάρι,
 Κι ύστερα μερ' μου τό πίσω
 Άργοντα και βασίλει,
 Κι άν στο γυρισμό του
 Δέ με ζενωθή τή μαύρη, ^{σούλα...}
 Τόν πήνο, λουλουδόπαρτο ^{άποπρί τίνου,}
 Στραί του ν' άβρη,
 Κι ν' άβρη άνα τριχίλα και τόντ.
 Άνα τόντ άνα τόντ, τό μάτι... ^{ρίνον}
 Κι ό θάνατος του χάρος ή μνηστέρς ^{αποκροκικ}
 - ή ή έκα συντόνια ...
 Κι άνα τόντ στο βουνό τό μαύρο άλάργα, ^{ή ή τόντ}
 Έάν ν' άνοσιζιάτικα τα γιδόνια ^{ή ή τόντ}

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΨΩΜΑΚΙΑ (Μάρτιος 1927)
ΤΑΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΕΙΡΜΑΘΟΥΛΑΣ (συνέχεια)

Μητρού και Παρακέρη)

- Πομπές μάνια,
- Τού μίλησε μ' όλη την δόξαση
- Εκάλει σου τον κατήχησε
- Τόν κτύπησε μ' άγνόη...
- Οι πεταλοθές, γάτες, όνεσαν στά χερί σου.
- Τό πήραν για λελούδι
- Δέστε, δε και τα χειρόδνια τρίγυράνεσε.
- Βαρρουνε μού την όμιλιά τραγοδι
- Κι' αυτός, άφου τον σιλάθεσε, σκλάβρα.
- Τό γέ μού μέλει...

Κι' έστ' του κλουρίου...
Πενταίε τό μου ΒΕΒΗΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Σά μπαίνεις στό χορό, κείρι του
 Σά μπαίνεις, κείρι του
 'Η νύχτα τραγουδά και κιάζει τό σκοπό,
 'Η νύχτα μέ τ' άπόδνια
 'Η νύχτα μέ τ' άστέρια
 'Η νύχτα...

Εάν τραγουδές έσύ
 'Απόδνι μελαίσει γλυκά
 'Απόδνι μελαίσει σου τραγουδάς έσύ,
 Πέρε με χτύπησέ με πύτζε με,
 Επύτζε με στό λαρότο σου μπροστά
 'Αχ πέρε με και χτύπα με και σκότωσέ με
 Σκότωσέ με, στην άγάπη σου μπροστά
 Στην άγάπη σου τό χρέμα...

Ραντιέτε με όσσοπε και καθαρίε-
 'Ο χανναές
 Κι' άντρίερα του καράθουρο
 Κι' τον κινέταν κέν κομπίνια
 Η' άργοκινιέται
 Και, πένε στά προσέφαλα, κινέτλα
 Τό γαλανό σου μάτι
 Η' άνατοχτυπιέται...
 Κι' αλλιόσονται ΣΑΝΑΤΟΣ

Κι' έστ' και η γλε της θυμωίσε τό όθμα
 Είρμαθούλα... Είρμαθούλα...
 Πάει... Ρονάτισε μεσ' στό λιοκίρι
 'Η άγνόη κυγούλα...
 Κι' όλθωσμη άνατριχίλα και όσα
 Σέ πύθεο διαργινό, τό μάτι...
 Κι' θάάνανε τό χάρου όί μυγαλίτες
 Κι' ηλιάτικα συντόνια...
 Κι' έλθωσσε στό βουνό τό μαθρο διάργα,
 Σάν τ' άνοιξιάτικα τα χιόνια

Τό όνερέ σου άν...
 Κι' έστ' και η γλε της θυμωίσε τό όθμα
 Κι' έστ' και η γλε της θυμωίσε τό όθμα
 Κι' έστ' και η γλε της θυμωίσε τό όθμα

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

Τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν·
 ἔρχου·
 ἡ ἀκούων· ἔρχου·
 ἡ διψῶσα· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

Ὁ ἀκούων· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·

Ὁ ἀκούων· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

Ὁ ἀκούων· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

Ὁ ἀκούων· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·
 ἡ θέλουσα· ἔρχου·

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΒΙΡΜΑΘΟΥΛΑΣ

ΘΑΝΑΤΟΣ (συνέχεια)

Βασιλικός στην πόρτα σου,
Γαλιάντρα στο κλουβί σου,
Και στην καρδιά παράπονο,
Τραγουδί της ζωής σου,

Κι' έζησες *ετσι, με συντροφιά
Τόν πόνο μιας γαλιάντρας,
Στου τραγουδιού τόν άργαλιό,
Τού μυστικού σου υπάντρας.

Εάν έφατσεν ή όρα σου,
*Ανοιξες τó πορτάκι,
Κι' άπ' τού κλουβιού τή φυλακή,
Πεταζε τó πουλάκι.

Κι' έσια τραβα στο τατρι του
Κατά τó θέλημά του.
Κλίσανε τά ματάκια σου,
Σκορπά τó λάλημα του ...

*Αχ πως μπορεί
Και βγαίν' αθή ή γη
Τριαντάφυλλαν άκωμα.
Και τά όριοτριαντάφυλλα φωνάζουν η'

Δέν είμαστε λουλούδια πιά,
Φυχή της, αίμα, σάρκα της, μύριοι καύ-
μοι και πίκρα.

Είμασ' *εμετε ή εστιά
*Εμετε, τó κόκκινο τó χρόμα...

Ραντίζτε με θάσσο και καθαρισ-
θίσομαι
Πλυνετε με και υπέρ χιόνα λευκανθίσομαι

Τού τάφου τή μαυρίλα
Βελώνης με τά όλδχρυσά μαλλιά σου
Και φέγγεις μέσ' στον τάφο σά καντήλα
*Ακουτίετ με άγαλλιασιν και

*Αγαλλισσονται δοτέα τεταπεινωμένα.

Χαίρεται ή γη της έμφορίας τó αίμα
Κ' άναγαλλιάζουν τών αίσθων
Τά κορινιακά, στα κόκαλα τών πεσάντων.
Μ' άπ' τó πολύ, τ' άστεγρευτό μας

Στόν ήλιο, λοβλούσε σά βγή ζωντανέμενον
Και τού κεριού θ' άχη θωριά και τόν κηρόκοκκο
δικόν μας πόνο.

Και τέρη, δάρετ ΤΡΙΣΤΑΓΙΟ σουσετ μου (κατ' οί βάνα,
μα' σ' έργοντεσαν άνδραμα στο χιόνι άκίνα

Τ' όνειρό σου αν είναι τ' άνοια τού κέρου,
Που σού κέρου έδω, τó γάλα τούτο,
Τά κούκάνά μου μαλλιά σου σόβω
κόζει

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΘΙΡΜΑΒΟΥΛΑΣ

ΤΡΙΣΤΑΓΙΟ (συνέχεια)

Και της φλογεράς ὁ σκοπός.
 Κ' ἔρχονται με ψυχὴ γυμνῆν
 Ἀπ' αὐτῆς ἐνός τῆς μέσας
 Σ' τῆς ἀγῆς τὸ γλυκύσυμπο
 Μανεζεδένιο καὶ ροδίνο ἔθνη
 Τὸ φῶμα τοῦτο δὲν εἶναι πένθιμο,
 Ἀσπρὸ, κι' ὅλο εὐωδίες καὶ ἀγαποῦσες,
 Σὰ πρωτοῦδοθήκαμε, τὸ φοροῦσα.

Καὶ τοῦτος πάλι, δὲν εἶναι πόνου καὶ
 βαρῶν
 Τὰ λαγοῦσα, τὰ χαλούμενα, σκοπός.
 Εἶναι τὸ τραγὸν τῆς ἀγάπης μας ...

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ

Ἐγγεροπροδωπη βράδια
 Κι' ἀθρονολαλοῦσα
 Ἀπὸ τὸ χεῖρ σὲ κρατῶ
 Μέσ' στὰ μακροβλαῖμα
 Τ' ἀχνά τῆς τ' ἀσπρολοῦδουα
 Κι' ὁ κῆρ ἀνεῖς τῆς
 Ἐξήλι κι' ἀπὸ μιά
 Κῆρσινη σταλαματιά
 Ἄν' τὸ δικὸ σου αἷμα
 Κι' ὁ κῆρ ἀνεῖς τῆς
 Ἐξήλι κι' ἀπὸ μιά
 Κῆρσινη σταλαματιά
 Ἄν' τὸ δικὸ σου αἷμα

ΜΑΚΑΡΙΑ

Ἄγγελοῦς μοιάζουνε τ' ἀγροὺ τὰ κῆρνα
 Κι' ἀμαρτωλῆς οἱ παρῶντες οἱ μαμα-
 ρυτῆς
 Ἄς λάχουνε, παρηγοριά σου, μέσ' στὸ
 χτήμα σου αὐτῆς,
 Ἄφου διάσανο νερό, ψυχὴ ζητοῦν
 ἔπειτα
 Καὶ δὲ φυτρῶνουν κηδὰς ὅ, που νάσαι
 κι' ὅστε πάντα
 Χαροῦτες, τὸ λοιπὸ, αὐτῆς λαγαριστὰ
 καὶ δὲν τοῖς
 Ἐαναβρίσκεις ἄλλο, ἀκόμα κι' ἂν τὰ
 Σωθῆνὰ σ' υ' σφάτ' ἀγιάτρευτη λαβηματαῖα
 Κ' εἶναι βαρὺ τὸ καρδιοχτύπι σου,
 Κι' ἀνήλιαγη τῆς τῆσης σου ἡ θωριά
 Ὅσο χεῖς χτήμα τὴν ἀπόλαψι,
 διαβαῖν
 ἀφέντης
 Μέσ' στὴν καὶ μὴν σου τὸ χυράει καὶ τῆχ
 λῶπης σου.....

Νύχτα κλανήτρα νύχτα.
 Παίρεις μὲ τῆ ζωῆ μου σὰ βαστά ἡ ἀγάπη
 Στὰ χεῖρα τῆς, τῆ φλογερῆ μου ἀνυπαρξία..
 Μ' αἷμα Ἀπόλλωνας... χοδίαζε πῶσε
 μου κι' ἀλόχτα.
 Καὶ τώρα, ὀδρῶν μεσ' στὴ θύμησὶ μου ἔκει σὲ βάνω,
 Μέσ' στ' ἀργοπεθαντὰ χρυσάνθημα στὸ χιδόνι ἀπάνω
 Τὸ μοιρολόγι τῆς ζωῆς μου νὰ μὸς λῆς ..
 Κι' ἔσο καρδιά μου, ἀρχόντισσα κι' ἀξέντρα, τί χαλῶνας,
 Καὶ μοῖρεσαι καὶ κλαῖς,
 Κι' ἄλλοῦ τὰ μάτια δὲν γυρνᾶς;

ΚΙΘΑΡΙΣΤΟΚΟΙΝΗΧΟΙΚΗ

ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΤΟΥ ΑΙΚΑΤΟΥΣ

ΕΥΡΕΣΜΟΣ

Ἄγασθ' ἰδὲ κέρντα τῶν παντῶν
καὶ τῶν σκοτεινῶν τὰ μελωδίσματα
Ἄγασθ' ἰδὲ εὐδιδάχτα
τ' ἄφρον' τὰ ψευδίσματα
Αἰώνιο χωρισμὸς τραγοῦδι....

Κῆμα σέ κῆμα, χελιδόνα
Μήνυμα σέ μήνυμα
Οἱ θάλασσοι κιδρυθῶρα
Πῆλας τὰ ζωντανήματα
Αἰώνιο χωρισμὸς τραγοῦδι
Ἰδέ ματιά ματιέ νέματα
Ἰδέ ὄρωστος ματιέ μίλημα
Μοῦτρα
Ἰδέ ματιά ματιέ ἄημα...
Αἰώνιο χωρισμὸς τραγοῦδι.....

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ὅτι φιλιὰ δὲ ὄσκαμε, στὰ χεῖλι μου μελίσσια
Δουλοῦδία γλυκομῦριστα γενήσαν πῆμα, ἔφατο
καὶ, χεῖρι μεσ' ὅς χεῖρι, ἄγνωστο τό κατὰ πῶ
ὄσ φῶγμε τό μαῦρο κυκρίσσι
Μ' ἄλλη ψυχῆ, μ' ἄλλη καρδίᾳ, μὲ ὄμα νέο...
καὶ, στὸ εἶπ' ἄς εἶναι ἡ ζωὴ μου,
πῆμα ἔφατο,
Για μένα ἡ λαχτάρα τοῦ ἀμείλιχτου
τοῦ ἀμαλλοχτου καὶ τοῦ ἀσβλήπτου.

Μόνος μὲ τῆ ψυχῆ μου

ἢ τὴν ἀγερινὸ;

ΑΤΜ. ΠΙΑΔΗΣ

Ὅχι ὅν θέλεις τέτοια,
τὴ λέγει ἡ ματιά,
πὺς θέλεις τῆ καρδίμας
νὰ κῆνυμε φιλιὰ,
τὴ στήθεια μου νὰ εἶνε
τὸ κρᾶτος σου αὐτό,
φαρό, πλατὸ, μεγάλο,
δοῦν τὸν ὄρανό.

МАКЕДОНСКИТЕ ТЕКНИ (март 1927)
AT TPAFOYATA THE ΠEPIAΦOXATA

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το παρόν έργο αποτελεί μια προσπάθεια να παρουσιασθούν με σαφήνεια και με απλά λόγια τα βασικά στοιχεία της μακεδονικής τεχνικής. Η μελέτη αυτή έγινε με σκοπό να βοηθήσει τους μαθητές και τους ενδιαφερόμενους στην κατανόηση των αρχών και των μεθόδων που χρησιμοποιούνται στην πράξη. Η εργασία αυτή είναι η πρώτη από μια σειρά που θα ακολουθήσει, με σκοπό να καλυφθούν όλα τα θέματα που αφορούν στην μακεδονική τεχνική.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η μακεδονική τεχνική είναι μια από τις παλαιότερες και πιο σημαντικές τεχνικές που υπάρχουν. Η ιστορία της είναι πολύ ενδιαφέρουσα και έχει καταγράψει πολλές επιτυχίες. Η μελέτη της είναι απαραίτητη για όλους τους που θέλουν να μάθουν να χειρίζονται σωστά τα εργαλεία και να κατασκευάζουν καλά έργα τέχνης. Η εργασία αυτή είναι η πρώτη από μια σειρά που θα ακολουθήσει, με σκοπό να καλυφθούν όλα τα θέματα που αφορούν στην μακεδονική τεχνική.

ΑΙΜ. ΠΑΝΔ

Η εργασία αυτή είναι η πρώτη από μια σειρά που θα ακολουθήσει, με σκοπό να καλυφθούν όλα τα θέματα που αφορούν στην μακεδονική τεχνική. Η μελέτη αυτή έγινε με σκοπό να βοηθήσει τους μαθητές και τους ενδιαφερόμενους στην κατανόηση των αρχών και των μεθόδων που χρησιμοποιούνται στην πράξη.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΣΜΕΣΩΝ ΤΟΥ ΑΥΚΑΤΟΥΣ

Ἄσμα VI

Τώρα πού ἡ φύσι θάλλει
 καί φάλλουν τῆ πουλιά,
 κ' ἦλθε τό χελιδόνι
 μακρὰ κτη ξενιτειά,
 Τώρα πού ὁ αἰθέρας
 ὁ γαλανός γελά,
 ἔλα κοντά μου κόρη,
 καί πέρου μουσικά.
 Θέλεις ὄροσιά κι ἀγοθλα
 γιά στέμμα σου λαμπρό
 θέλεις αὐτά τῆ νέφη
 μανόθα νυμφικῶ ;
 Θέλεις αὐτό τό κῆμα
 πού γλυκοκελαδεῖ
 καθρέφτης ζηλευτός σου
 κεῖ πέρα νάγενῆ;
 Θέλεις διαμάντια πάλι
 τό ἄστρο τό λαμπρό
 τῆ πουλιά πού χρυσίζει
 ἤ τόν ἀγερινό;

.....

 Ὅχι δέν θέλεις τέτοια,
 τῶ λέγει ἡ ματιά,
 πές'θέλεις ἐτή καρδιάμας
 νά κἀνωμε φιλειά,
 Τά στήθεα μου νά εἶνε
 τό κρᾶτος σου αὐτό,
 φαρδύ, πλατύ, μεγάλο,
 ὅσῳ τόν οὐρανό,

ρος τῆς ἠ.ε.σ/ν.ε.κ.ς
 ββατον 9 Ἀπριλίου 1905

Ποιήματα
των Δ. Φ. Ρίζου.

Ἐκ τῶν Ἀσμάτων τοῦ Λουκαίου

Ἄσμα IV

+

.....

Ἄρπε λοιπὸν χαροῦμενος τὰ ἄνθια τὰ δροσάτα
 πρὶν τὸ ἀηδῶνι στὰ κλαδιά τὸ λάλημα του πύθη
 ἄρην τῆς μυροίνης μακρανθῶν τὰ φύλλα τὰ ἀφράτα
 πρὶν ἢ καρδιά σου νεκρωθῇ, καὶ ἡ ψυχὴ σου κλαυθῇ
 Ὡ πᾶσαι με, ἡ χαρὰ παρέρχεται καὶ σβῆνει
 σὺν φλόγα πού ἐφῄτισε, καὶ σπᾶχτην πού ἀφίνει.

ΔΙΜ. ΚΟΥ

Ἔρος τῆς Ἑσσαλονίκης
 Ἰαννουάριος 3 Μαρτίου 1905

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE EAST ASIAN LIBRARY
VI 1952

.....
.....
.....
.....
.....
.....

YOR.MIA

.....
.....

ΒΡΑΔΥΝΗ

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΩΝ

Του κ. ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΠΙΛΩΗ

-I-

Του γήλιου ήτανε ο χωρισμός σου
 Τό φθός τ' άστειρευτο και τό καλό χω-
 Τ' άλκτρι, τό σιτάρι και τό χέρι τό δεξί
 Κ' έσως μού τό χρυσόσβε ή μοτρα, τό χρυ-
 Έτοσμο μουτοθ θερισμοθ τ' άτιμητο -
 Τή νεύδοτη, τήν άγάπη σου, τό γυρισμό σου...

-II-

Τό τί μου χάρισε, τό τί μου πήρε.
 Χτίμα σου και θησαυρός μου
 Και νέτες, κουντοσάθημα ο θάνατος
 Κι' άκαυτός μου
 Πήτοντας προσέβησε τη δύναμι μου, όλη
 Τή σάρκα μου αντιπρόζοντας και τήν ευ-
 Κι' άδέρφια βλέποντας μεσ' όστις έδόν
 Πριν άπ'τόν έδρω της ζωής κι' άπ'τό πι-
 Τήν τέλη, τήν δχιά, τ' άρχι τών λογι-
 μου...

-III-

Δέν είσαι σάρκα ούτε ψυχή,
 Τό λιγοστό της ευχαριστίας ή τό παραπα-
 Της δόσης τ' άλικό, της χαράς τό κρέμα,
 Μήτε τό σφραγισμένο ή τό κλειστόμα
 Σιτάρι σό, δέν είσαι άμπελίσιο
 Ή τ' οδρμανισό στασίδι ζουμερό,
 Μά, τίς παλάμες μου τίς ματωμένες, Τή
 Τό λοχημένο μου πλευρό
 Είσαι Άνάσταση κι' Άνάβαση παντοτε-
 νή...

TO THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF INVESTIGATION

FROM THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF INVESTIGATION

-I-

The following items are being furnished to you for your information and are being classified as confidential. The items are: 1. A copy of the report of the Special Agent in Charge, New York, dated 1/15/41, regarding the activities of the Communist Party in New York. 2. A copy of the report of the Special Agent in Charge, New York, dated 1/15/41, regarding the activities of the Communist Party in New York. 3. A copy of the report of the Special Agent in Charge, New York, dated 1/15/41, regarding the activities of the Communist Party in New York.

-II-

The following items are being furnished to you for your information and are being classified as confidential. The items are: 1. A copy of the report of the Special Agent in Charge, New York, dated 1/15/41, regarding the activities of the Communist Party in New York. 2. A copy of the report of the Special Agent in Charge, New York, dated 1/15/41, regarding the activities of the Communist Party in New York. 3. A copy of the report of the Special Agent in Charge, New York, dated 1/15/41, regarding the activities of the Communist Party in New York.

-III-

The following items are being furnished to you for your information and are being classified as confidential. The items are: 1. A copy of the report of the Special Agent in Charge, New York, dated 1/15/41, regarding the activities of the Communist Party in New York. 2. A copy of the report of the Special Agent in Charge, New York, dated 1/15/41, regarding the activities of the Communist Party in New York. 3. A copy of the report of the Special Agent in Charge, New York, dated 1/15/41, regarding the activities of the Communist Party in New York.

- IV -

*Ακρωτηριακό στα σέλι μου, δάθε μου
 (καρφή)
 *Ανοθε σε πρωτοκίταξα, σε πρωτοπέδησα
 (και σε πρωτοκαρτέρησα)
 Κι *Έγινα ήλιος γιά τσε σε
 *Ωσπου νά φτάσης στ' άσημα και την τρα-
 (νή την *Αριμάδα,
 Στ' άγγελικό παράτημα, του αίμα και του
 (εαυτου σου
 Στο αίμα μου, στα σπλάχνα μου και στη
 (ψυχή μου)
 Κ *Έτσι άπολαφα
 Στα πρωτοβρόχια τή Λαμπριώτικη λια-
 (κάδα.....
 Κ*Έτσι κοινύθησα τή θεία κοινωνία του
 (φιλιου σου..)
 Στο ψυχορβώλημα της σάρκας μου ε.
 (ζωή μου)

- V -

Δεν είμαι κύρης σου κι *άφεντικό σου?
 Είμαι σου έπιστηθιος προσκυνητής
 *αγτοτείνος σου.
 Γι' αυτό, μαζή μου μοίρασεσ-φυμι κι
 (άδτι-
 Τό γλυκασμό, κ' έστρωσεσ τό κορμι σου
 (καταής
 Και τοίμασεσ κρεββάτι
 Κι *έκει ποθ πέσαμε τά όδός, ροδάμισαν
 (οι λόγγοι.)
 Και γέρω μας, στον ύπνο τον ειρηνικό,
 θυτρώσανε τά λοβλουδα, τ' άμπαρνα...
 *Αμάρναγα φάν τό χρυσονειρό μας,
 Ήλλά σάνκρινα, κλουμιστά και μ' ευωδιά.
 Διάφορη. Κι *άρανα
 *Απ' της νύχτας τή όρωιά
 Κι *άπ' τον καϊμό μας άκαυτά τό φλο-
 (γερό μας.)

-VI-

*Έλα νά φιληθοϋμε μέσ' στα κβματα,
 Στής θάλασσας τά βόθη
 Στεφανι γάμου σε ν' άλλάξη πόνου μας
 Τ' άρατο νερό κοδ έκινύθη
 *Έλα νά φιληθοϋμε μέσ' τά κληματα,
 Δίπλα στο ζουμερό στα σέλι.
 Τραγοβόια γάμου σε μες φέλυ, αιδνία
 Τ' άνθρόπκίνο τ' άχετλι.

- VI -

'Angebot der ...
 (Angebot)
 'Angebot der ...
 (Angebot)
 'Angebot der ...
 (Angebot)
 'Angebot der ...
 (Angebot)
 'Angebot der ...
 (Angebot)
 'Angebot der ...
 (Angebot)

- V -

'Angebot der ...
 (Angebot)
 'Angebot der ...
 (Angebot)
 'Angebot der ...
 (Angebot)
 'Angebot der ...
 (Angebot)
 'Angebot der ...
 (Angebot)
 'Angebot der ...
 (Angebot)

-VI-

'Angebot der ...
 (Angebot)
 'Angebot der ...
 (Angebot)
 'Angebot der ...
 (Angebot)
 'Angebot der ...
 (Angebot)

-VII-

Ψάλε μου τοῦ Χριστοῦ τὰ Πάθη καὶ τῆ Σταυρώσεως Του,
 Καὶ τῆς Μαρίας τὰ παράπονα -της^α ^(νας)
 Κ'ἔπειτα ψάλε μου μέσ'στα βαθεῖα με-
 (σανυχα, τὰ μύρια
 Τ'ἀστέρια σὺν τρεμοκοποῦν, καὶ τὴν 'Α-
 (νάστασι Του.
 Γιατ'ἡ φωνὴ σου εἶναι τῆ, κ'ἄν'τῆς
 (καμπύνας
 Πειδτερο, κ'ἄν'τ'ἀηδονίῳ γλυκολα-
 (λοῦσα
 Κ'εἶναι τῆ χρυσα κερυῖα καὶ φλῆγες ἀση-
 (σημένιος,
 Τοῦ λιθωνίῳ ποῦ δευρολθόνται αἱ κλεζίδες
 Μῆσ'σὲ καμῖρες ἀηλῆς, μελαμοκακνι-
 (σιμένες
 Καῖναι τῆ καμπακνιῶ, κλησιῶ καὶ μανα-
 (στήρια
 Μῆσα στῆ ἁλωνίση...
 Πᾶν σ'αὐτῶ, δοθλοὶ πιστοὶ ἕως κ'ἔ-
 (μετῆ, ἀχτίδες
 Ἀρτεροῦμεν ἐπουράνιος -πᾶντα σὲ Χα-
 (τῆλῆκι...

-VIII-

Κελαῦδομᾶτη μου "Αἱ Νέστορα κ' "Αἱ
 (μου Δημήτηρ,
 "Αἱ μου Δημήτηρ Μυροβλήτη,
 Σ'ἀγάθια ἡ καρδίᾳ μου, σὲ πελάη καὶ
 (σ'ἀν'μους.
 "Εἴρηκα δὲ λέγετ'ἡ ἀγάπη μου.
 Ζοβῆλα δὲ λέγετε ἡ ἀγάπη μου.
 Κελαῦδομᾶτη μου "Αἱ Νέστορα κ' "Αἱ
 (μου Δημήτηρ.
 "Αἱ μου Δημήτηρ Μυροβλήτη,
 "Αἰοῖμητο καντήλι κ' αἰετ' ἔως σῆς ἐκκλη-
 (σιῶ σας
 Τὰ μάρμαρα, ὅπουθε ὑφθονονται γιὰ προ-
 (σευκῆς, κολόννας
 Κελαῦδομᾶτη μου "Αἱ Νέστορα κ' "Αἱ
 (μου Δημήτηρ
 "Αἱ μου Δημήτηρ Μυροβλήτη,
 Σὲ μᾶτες ἡ ψυχὴ μου καὶ σὲ μυγαλιῶς
 (ἀνθοκολέμους.
 Πῶθος δὲ λέγετ'ἡ ἀγάπη μου.
 Σῆρα δὲ λέγετ'ἡ ἀγάπη μου.
 Περὶ φανε χαμόγελο κανάρχαιος εἰκόνας
 ἄρως σὲ καρδίᾳ ὅπου καντῶ ἡ ματιᾶ σας
 Σοχτοπλεγμένη,
 Μὲ μίαν ἄλλη γλυκολυγοθυμισμένη...

- II -

Μου λες:

- Μή ξεθαρρύνεσαι και μη φοβάσαι
 Κι' όποιος κυττάζει δε θυρεύει...
 Μονάχ' άπολόθα με πιστά κι' άσε
 Τά λόγια...
 Δέν είμαι ήλληθρα ή πιωρή
 Καί τό πραινό τό θάυμα.
 Σίμωσε πρόσχαρη, και παρ' αυτό τό χέρι
 Μου ν' άσημένιο ποταμάκι, κρίνο
 Του λιβαδιού, κι' άφοβος τράβα μπρός
 Στα όρατα μέρη.....

Μου λες.....

"Αχ... μ' άναι σάββατο τό χέρι σου, τ' ά-
 (σπρονθερό έκείνο)
 Αερία τά μάτια σου, έκπνοός
 Καί κέρου μυρουδιάς θυμιάμα,
 Τά γλυκερά σου λόγια....

- X -

Πάλε στην άγκαλιά μου ό άχνός των στεναγμών σου.
 Οι στάλες της ψυχής άκ' του καύσου την
 (άκρα.)

Ό ίδρωσ των ματιών σου

"Αχ ... γιατί σά χέρια σου άνάμεσα τά δυό
 Τό πρόσωπό σου κρύβοντας, τό κομπολόι
 (ά' άρμυρό,

Τά δάκρυα;

"Αχ .γιατί στα βάθια σου οι διαπλάτες
 (φτεροθγες
 Καί πέρα πέρα έρημικές οι λαγκαδιές
 (ά' οι ροθγες;

- XI -

Όλάκαιο του κόβου τ' άναμμένο σίδερο
 Άκέρηα της ζωής ή φαρμακιάδα
 Μάτια έραστού ... άντεραστού... Σόπα ψυ-
 (χή μου

Ευλλομετρώντας στην άγάπης τή λιανιάδα
 Αουλοδοί έλπίδας μ' άριθμό θυγέ
 Μάτια έραστού ... άντεραστού ... Σόπα
 (ψυχή μου

Κι' άς στάξ' ή άμορφιά παντού .. Εόν-
 (κίνο σίδερο
 Άκέρηα της ζωής ή φαρμακιάδα.

- XII -

Καλαμοδέρνη μεσ' στόν άνεμο και λιανο-
 (τρέμα

Σά φυλλαράκι μεσ' στη γόνια του δέν-
 (τριφύ του ...

Κ' είναι βαρός μου έτοστος ό χειμώνας ...
 Καί θα ρυτίσω; ποθναί ή καρδιά σου.
 Ποιά νάναι ή καρδιά. Μου ν' άν έκείνη

-IX-

1. Die ...
 2. Die ...
 3. Die ...
 4. Die ...
 5. Die ...
 6. Die ...
 7. Die ...
 8. Die ...
 9. Die ...
 10. Die ...

-X-

1. Die ...
 2. Die ...
 3. Die ...
 4. Die ...
 5. Die ...
 6. Die ...
 7. Die ...
 8. Die ...
 9. Die ...
 10. Die ...

-XI-

1. Die ...
 2. Die ...
 3. Die ...
 4. Die ...
 5. Die ...
 6. Die ...
 7. Die ...
 8. Die ...
 9. Die ...
 10. Die ...

-XII-

1. Die ...
 2. Die ...
 3. Die ...
 4. Die ...
 5. Die ...
 6. Die ...
 7. Die ...
 8. Die ...
 9. Die ...
 10. Die ...

(5)

μιστή κι' ἀργιστή ὡς τὸ τέλος πῶχει ἀ-
 (πομένει...
 Καί θά ρωτήσω πάλαι ποῦναι τὰ δαχτῆρά σου
 (χέρια...
 - Ποῖά τὰ χερσὶνά με λυγρὰ πάντοτε ἰνῶ
 (σφιγμένα
 Ὅσον ἀπ' τὰ νεκρωμένα...
 Καί θά ρωτήσω : Ἄχ ποῦναι ἡ ματιὰ
 (σου...
 - Ἄδω α' Ἐκεῖνου τῆ ματιὰ δὲ στρέφανε
 (μαχαίρια...

-XIII-

Στὴν ἔρημ ἀερογιαλιὰ
 πῶς παραστῆκουν βράχοι,
 χειροποιισμένοι μελίσματα
 μέσ' στή νυχτιὰ μονάχοι .
 Στὴν ἔρημ τὴν ἀερογιαλιὰ
 σαν οἱ ἀεροὶ πεθαίνουσι .
 Εἶπαμε λόγι' ἀξέχαστα
 πῶς τῆ εὐχῆ γλυκαίνουσι ...
 Στὴν ἔρημ τὴν ἀερογιαλιὰ
 πῶς τῆ χυμῆ τὸ κῆμα
 ἐβόγγησε ἡ καρδιά μας μιά νυχτιὰ...
 κ' ἐγένεν ἡ ἀγάπη θρῆμμα...

-XIV-

Κόκκινα εἶναι τὰ τοῦ εἴθι τὰ τρανὰ-
 (φυλλὰ
 Καί μαραιμένα ἀκόμα .
 Ἄδικοινα εἶναι τὰ τῆς θύμησης τὰ χεῖλια
 Καί νεκρωμένα ἀκόμα ...
 Ἄλλα σπαίνουσι κι' ἀργοσαλεβουσι ἄλλα .
 Κι' ἄλλα μιλῶνε...
 Κι' ἄλλα σοῦ δόσαν τὸ φιλεῖ τὸ ματω-
 (μένο...
 Κι' ὅλα κωνδύουσι γιὰ μίαν καὶ πῆνε..

Θεσσαλονίκη 1920

ΑΠΙΣΤΟΣ ΠΙΑΔΗΣ

... (1950) ...
 ... (1950) ...
 ... (1950) ...
 ... (1950) ...
 ... (1950) ...
 ... (1950) ...

-XIII-

... (1950) ...
 ... (1950) ...
 ... (1950) ...
 ... (1950) ...
 ... (1950) ...
 ... (1950) ...
 ... (1950) ...

-XIV-

... (1950) ...
 ... (1950) ...
 ... (1950) ...
 ... (1950) ...
 ... (1950) ...
 ... (1950) ...

... (1950) ...
 ... (1950) ...

ΕΡΑΔΥΝΗΣ

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΩΝ

Τοῦ κ. ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΠΙΛΛΗ

.-I.-

Τοῦ γῆλιου ἦτανε ὁ χωρισμὸς σου
 Τὸ φῶς τ' ἀστειρευτο καὶ τὸ καλὸ χω-
 Τ' ἀλέτρι, τὸ σιτάρι καὶ τὸ χέρι τὸ δεξι
 ράφι
 γιὰ μένα.
 Κ' ἔως μου τὸ χρωστοῦσε ἡ μοῖρα, τὸ χρυ-
 σάφι
 Ἐτοῦμο μουτοῦ θερισμοῦ τ' ἀτίμητο -
 Ἐσένα-
 Τῆ νείδτη, τὴν ἀγάπη σου, τὸ γυρισμὸ σου...

-II-

Τὸ τί μου χάρισε, τὸ τί μου πήρε.
 Χιτῆμα σου καὶ θησαυρὸς μου
 Καὶ νάτες, κοντοστάθηκα ὁ θάνατος
 κ' οἱ μοῖρες.
 Κι' ἑαυτὸς μου
 Πέφτοντας προσκύνῃσε τὴ δύναμι μου. ὅλη
 Τῆ σάρκα μου ἀντικρῦζοντας καὶ τὴν συ-
 χῆν ἀντάμα,
 Κι' ἀδέρφια βλέποντας μέσ' ὅτῃς ἔδεμ
 τὸ περιβόλι
 Πρὶν ἀπ' τὸν ἔρω τῆς ζωῆς κι' ἀπ' τὸ πι-
 κρὸ κλάμμα
 Ἦ. κόσμε τῶν παθῶν μου
 Τὴν τίγρη, τὴν ὄχια, τ' ἀρχὴ τῶν λογι-
 σμῶ μου...

-III-

Δέν εἶσαι σάρκα οὔτε ψυχὴ,
 Τὸ λιγοστό τῆς ζυγαριᾶς ἢ τὸ παραπα-
 νήσιο.
 Τῆς δύσης τ' ἄλικο, τῆς χαραῆς τὸ χρῶμα,
 Μῆτε τὸ σφραγισμένο ἢ τὸ ἀλλοστόμα
 Σιτάρι σύ, δέν εἶσαι ἀμπελίσιο
 Ἦ τ' οὐρμανιοῦ σταφύλι ζουμερό.
 Μά, τίς παλάμες μου τίς ματωμένες. Τῆ
 χολῆ.
 Τὸ λοχεμμένο μου πλευρό
 Εἶσαι Ἀνάσταση κι' Ἀνάβαση παντοτει-
 νή...

-VII-

Ψάλε μου τοῦ Χριστοῦ τὰ Πάθια καὶ τῆ Σταύρωσί Του,
 Καὶ τῆς Μαρίας τὰ παράπονα -τῆς^{μα-}
 (νας.
 Κ'ἔπειτα ψάλε μου μέσ'στα βαθεῖα με-
 (σανυχτα, τὰ μύρια
 Τ'ἀστέργια σάν τρεμοκοποῦν, καὶ τήν 'Α-
 (νάστασί Του.
 Γιατ'ἡ φωνή σου εἶναι τη, κι'ἀπ'τῆς
 (καμπάνας
 Πειότερο, κι'ἀπ'τ'ἀηθούιοῦ γλυκολα-
 (λοῦσα
 Κ'εἶναι τη χρυσᾶ κεργιά καὶ φλίγες ἀση-
 (σημένιες,
 Τοῦ λιβανιοῦ ποῦ δενολώνονται αὖ πλεξίδες
 Μέσ'σέ καμάρες ἀηλές, μαλαμοκαπνι-
 (σμένες.
 Κεῖναι τη καμπαναριά, κληροῖες καὶ μανα-
 (στήρια
 Μέσα στῆ Σαλονίκη...
 Πάνω σ'αὐτὰ, δοῦλοι πιστοὶ ὕεοῦ κι'έ-
 (πεῖτε, ἀχτίδες
 Ἀρτεροῦμεν ἐπουράνιες-Πάντα σέ Χα-
 (τρηλίκι...

-VIII-

Κελαῦδομμάτη μου "Ἀη Νέστορα κι'"Ἀη
 (μου Δημήτρη,
 "Ἀη μου Δημήτρη Μυροβλήτη,
 Σ'ἀγάθια ἡ καρδιά μου, σέ πελάη καὶ
 (σ'ἀνέμους.
 "Ἐξῆρα δέ λέγετ'ἡ ἀγάπη μου.
 Ζούλια δέ λέγετε'ἡ ἀγάπη μου.
 Κελαῖδομμάτη μου "Ἀη Νέστορα κι'"Ἀη
 (μου Δημήτρη.
 "Ἀη μου Δημήτρη Μυροβλήτη,
 'Ἀκοίμητο καντήλι καὶ ἐγώ στῆς ἐκκλη-
 (σίᾳς σας
 Τά μάρμαρα, ὅπουθε ὑψώνονται γιά προ-
 (σευκῆς, κολόννες
 Κελαῖδομμάτη μου "Ἀη Νέστορα κι'"Ἀη
 (μου Δημήτρη
 "Ἀη μου Δημήτρη Μυροβλήτη,
 Σέ μπάτες ἡ ψυχὴ μου καὶ σέ μυγαλαῖες
 (ἀνθοπολέμους.
 Πόθος δέ λέγετ'ἡ ἀγάπη μου
 Σάρκα δέ λέγετ'ἡ ἀγάπη μου.
 Ἐβάρηνε χαμόγελο πανάρχαιες εἰκόνας
 Ἐπρός σέ καρδιά ὅπου κυττᾶ ἡ ματιά σας
 Σφιχτοπλεγμένη,
 Μὲ μιάν ἄλλη γλυκολυγοθυμισμένη....

- II -

Μου λές:

- Μή ξεθαρρύνεσαι και μη φοβάσαι
Κι' όποιος κυττάζει δε θωρεί...
Μονάχ' άκλουθα με πιστά κι' άσε
Τά λόγια...
Δέν είμαι ή άληθεια ή πικρή
Και τό φρανό τό θαύμα.
Σίμωσε πρόσχαρε, και παρ' αυτό τό χέρι
Μου ν' άσημένιο ποταμάκι , κρίνο
Του λιβαδιού , κι' άφοβος τράβα μπρός
Στά άρατα μέρη.....

Μου λές

"Αχ..μ' άναι σάββατο τό χέρι σου, τ' ά-
(σπρονθερό έκείνο)
Αερίά τά μάτια σου, Καπνός
Και χάρου μυρουδιάς θυμίαμα ,
Τά γλυκερά σπυ λόγια....

-X-

1) ✓ Πάλε στην άγκαλιά μου ό άχνός των στεναγμών σου.
Οί στάλες τής ψυχής απ' του καύμου τήν
(άκρη,

Ό ΐδρω των ματιών σου

"Αχ ... γιατί σπά χέρια σου άνάμεσα τά δυό
Τό πρόσωπό σου κρύβοντας , τό κομπολόι
(ά' άρμυρό ,

Τά άάκρυα;

"Αχ , γιατί στά βάθια σου οι διαπλατες
(φτεροθγες
Και πάρα πέρα έρημικές οι λαγκαδιές
(ά' οι ρουθγες;

-XI-

2) Όλάκαιο του πόνου τ' άναμμένο σίδερο
Άκέρηα τής ζωής ή φαρμακάδα

Μάτια έραστού ... άντεραστού... Σώπα ψυ-
(χή μου

Φυλλομετρώντας στής άγάπης τή λιακάδα
Δουλοσύνη έλπίδας μ' άριθμό θυγός
Μάτια έραστού ... άντεραστού ... Σώπα
(ψυχή μου

Κι' άς στάζ' ή έμορφιά παντού .. Κόκ-
(κίνο σίδερο .

Άκέρηα τής ζωής ή φαρμακάδα.

-XII-

3) Καλαμοδέρνω μεσ' στόν άνεμο και λιανο-
(τρέμω

Σά φυλλαράκι μεσ' στή γύμνια του δέν-
(τρίου του ...

Κ' είναι βαρός μου έτοστος ό χειμώνας ...

Και θα ρωτήσω : Ποθναι ή καρδιά σου .
-Μοιά νάναι ή καρδιά. Μου ν' άν έκείνη

μιστή κι' ἀράγιστη ὡς τὸ τέλος πῶχει δ-
 (πομεινει...
 Καί θά ρωτήσω πάλε: Πούναι τὰ δυό σου
 (χέρια..
 -Μοιά τάχα χέρια μέινανε παντοτεινὰ
 (σφιγμένα
 Ὅζω ἀπ' τὰ νεκρωμένα...
 Καί θά ρωτήσω: Ἄχ πούναι ἡ ματιά
 (σου...
 - Μόνο σ' Ἐκείνου τή ματιά ὁ δέ στρέφανε
 (μαχαίρια...)

-XIII-

Στήν ἔρημη ἀκρογιαλιά
 πού παραστέκουν βράχοι,
 χειροπιασμένοι μέινανε
 μέσ' στή νυχτιά μονάχοι .
 Στήν ἔρημη τήν ἀκρογιαλιά
 σαν οἱ ἀφροί πεθαίνουν ,
 εἶπαμε λόγι' ἀξέχαστα
 Πού τῆ ψυχῆ γλυκαίνουν ...
 Στήν ἔρημη τήν ἀκρογιαλιά
 Πού τῆ χτυπᾷ τὸ κῆμα
 Βόγγηζε ἡ καρδιά μας μιά νυχτιά..
 κ' ἐγένεν ἡ ἀγάπη θρῆμμα...

- XIV -

Κόκκινα εἶναι τὰ τοῦ Μᾶη τὰ τραντά-
 (φυλλά
 Καί παραμμένα ἀκόμα.
 Κόκκινα εἶναι τὰ τῆς θύμησης τὰ χεῖλια
 Ἄαι νεκρωμέ' ἀκόμα ...
 Ἄλλα σωμαίνουν κι' ἀργοσαλεύουν ἄλλα.
 Κι' ἄλλα μιλάνε...
 Κι' ἄλλα σοῦ δώσαν τὸ φιλι τὸ ματω-
 (μένο...
 Κι' ὅλα χωνεύουνε γιὰ μίαν καὶ πάνε..

Θεσσαλονίκη 1920

ΑΓΓΙΑΣ ΠΑΛΗΣ

- Μόνο ο 'Αχιλλεύς τὴν ἡλικίαν ἔχει ἀθάνατον
 (ἀθάνατος)
 καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀθάνατον ἔχει ἄλλος
 (ἀθάνατος)
 καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀθάνατον ἔχει ἄλλος
 (ἀθάνατος)

-XIII-

Ἐπὶ τῆσδε τῶν ἀποφασίσεων
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας

-XIV-

Ἐκείνη εἶναι τὴν ἀθάνατον ἡλικίαν
 (ἀθάνατος)
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας
 καὶ ἀποφασίσεων ἡλικίας

Ἐκείνη εἶναι τὴν ἀθάνατον ἡλικίαν

Ἐκείνη εἶναι τὴν ἀθάνατον ἡλικίαν

- IV -

Ἀκρωτηριακό σταφύλι μου, δέσμε μου
 Ἄνεθ σε πρωτοειδάτα, σε πρωτοπέθησα ^{(καρπέ}
^{(και σε πρωτοκαρτέρετα}
 Κι ἔγινα ἥλιος γιά τσεσέ,
 Ὄσπου νά φτάσης στ' ἄσημα καί τήν τρα-
 Ἐτ' ἀγγελικό παράτημα, τοῦ αἵμα καί τοῦ
^{(νή τήν Ἰριμάδα,}
^{(εαυτοῦ σου}
 Ἐτό αἷμα μου, στά σπλάχνα μου καί στή
^{(ψυχή μου.}
 Κ' ἔτσι ἀπδλάφα
 Ἐτά πρωτοβρόχια τή Λαμπριάτικη λια-
^{(κάδα.....}
 Κ' ἔτσι κοινώνησα τή θεία κοινονία τοῦ
^{(φιλιού σου..}
 Ἐτό ψυχορραγήμα τῆς σάρκας μου ὦ.
^{(ζωή μου.}

- V -

Δέν εἶμαι κόρη σου κι ἀφεντικό σου.
 Εἶμαι σου ἐπιστήθιος προσκυνητής
 Ἄντοτε νός σου.
 Γι' αὐτό, μαζή μου μοίρασεσ-φωμί κι'
^{ἀλάτι-}
 Τό γλυκάσιμό, κ' ἔστρωσεσ τό κορμί σου
^{(καταής}
 Καί τοίρασεσ κρεβάτι.
 Κι ἔκει ποῦ πέσαμε τά δύο, ροδάμισαν
^{(οἱ λόγγοι.}
 Καί γέρω μας, στόν ὕπνο τόν εἰρηνικό,
 Φυτρώσανε τά λοβλοῦδα, τ' ἀμάραντα...
 Ἄμάραντα σάν τό χρυσονερό μας,
 Ψηλά σάν κρινά, κλουμιστά καί μ' ἐνωδιά.
 Διάφορη, κι ἄρρανα
 Ἄπ' τῆς νύχτας τῆ ὄρωια
 Κι ἄπ' τόν καθύμδ μας ἀκρυτά τό φλο-
^{(γερό μας.}

-VI-

Ἔλα νά φιληθοῦμε μέσ' στά κύματα,
 Στῆς θαλάσσης τά βόθη
 Ἐτρεφάνι γάμου ὅθι ν' ἀλλάξη πένου μας
 Τ' ἄρατο νερό ποῦ ἐκινήθη
 Ἔλα νά φιληθοῦμε μέσ' τά κλημάτα,
 Δίπλα στό ζουμερό σταφύλι.
 Τραγοσόδια γάμου ὅθι μας θέλν' αἰώνια
 Τ' ἀνθρώπινο τ' ἀχεῖλι.

-VII-

Ψάλε μου τοῦ Χριστοῦ τὰ Πάθια καὶ τῆ Σταβρωσί Του,
 Καὶ τῆς Μαρίας τὰ παράπονα -τησῶδ-
 (νας.
 Ἐπειτα ψάλε μου μέσ'στα βαθεῖα με-
 (σανυχτα, τὰ μύρια
 Τ'ἀστέργια σὺν τρεμοκοποῦν, καὶ τὴν 'Α-
 (νάστασι Του.
 Γιατ'ἡ φωνή σου εἶναι τη, κι'ἀπ'τῆς
 (καμπάνας
 Πειότερο, κι'ἀπ'τ'ἀηδονισθ γλυκολα-
 (λοσοα
 Ἐεἶναι τη χρυσα κεργιά καὶ φλέγες ἀση-
 (σημένιος,
 Τοῦ λιβανισθ κοῦ δενολθνονται αὶ κλεζίδες
 Μέσ'σὲ καμάρες ἀηλές, μαλαμοκαπνι-
 (σμένες.
 Κεῖναι τη καμπαναριά, κλησιές καὶ μανα-
 (στήρια
 Μέσα στῆ Σαλονίκη...
 Πάνω σ'ἀτά, δοῦλοι πιστοὶ ὕεσθ κι'ε-
 (μεῖς, ἀχτίδες
 Ἀρτεροθμεν ἐκουράνιος-Πάντα σὲ Χα-
 (τσηλίκι...

-VIII-

Κελαῖδομάτη μου "Αη Νέστορα κι'"Αη
 (μου Δημήτρη,
 "Αη μου Δημήτρη Μυροβλήτη,
 Σ'ἀγκάθια ἡ καρδιά μου, σὲ πελάη καὶ
 (σ'ἀν'μούς.
 "Ἐχθρα δὲ λέγεται ἡ ἀγάπη μου.
 Ζούλια δὲ λέγεται ἡ ἀγάπη μου.
 Κελαῖδομάτη μου "Αη Νέστορα κι'"Αη
 (μου Δημήτρη.
 "Αη μου Δημήτρη Μυροβλήτη
 "Ακοιμητο καντήλι κίω ἐγὼ στῆς ἐκκλη-
 (σιὰς σας
 Τὰ μάρμαρα, ὅπουθε ὑψθουνονται γιὰ προ-
 (σευκῆς, κολόννες
 Κελαῖδομάτη μου "Αη Νέστορα κι'"Αη
 (μου Δημήτρη
 "Αη μου Δημήτρη Μυροβλήτη,
 Σὲ μπότες ἡ εὐχή μου καὶ σὲ μυγαλιὰς
 (ἀνθοπολέμους.
 Πόθος δὲ λέγεται ἡ ἀγάπη μου
 Σάρκα δὲ λέγεται ἡ ἀγάπη μου.
 Ἐβόθανε χαριόγελο πανάρχαιος εἰκόνας
 Ἐπρὸς σὲ καρδιά σου κωτὰ ἡ ματιὰ σας
 Σφιχτοπλεγμένη,
 Μὲ μιὰν ἄλλη γλυκολυγοθυμισμένη....

- XI -

Μου λέε:

- Μή ξεθαρρύνεσαι και μη φοβάσαι
 Κι' όποιος κυτάξει δε θυρεΐ...
 Μονάχ' άπολοθά με πιστά κι' άσε
 Τά λόγια...
 Δεν είμαι ήλληθρα ή πικρή
 Καί τ'ό πρηνό τ'ό θλίμα.
 Σίμωσε πρόσχαρ', και παρ' αυτό τ'ό χέρι
 Μουν' άσημνίο ποταμίκι, κρύνο
 Τ'όσ' λιβαδίοσ', κι' άφοβόσ' τράβα μπρός
 Στά άρατα μέρη.....

Μου λέε.....

"Αχ...μ' άνοι σάββατο τ'ό χέρι σου, τ'ά-
 (σπρουδερό έκείνο)
 Άερία τά μάτια σου, Καπνόσ'
 Και κέρου μπουδικέσ' θυμικία,
 Τά γλυκερά στυ λόγια....

-X-

Πάλε στην άγκαλιά μου ό άχνόσ' των στεναγμών σου.
 Οί στάλεσ' τήσ' ευχής άπ' τ'όσ' καύμοσ' τήν
 (άκρησ').

*Ο ίδρωσ' των ματιών σου

"Αχ ... γιατί σάσ' χέρια σου άνάμωσα τά ουσ'
 Τ'ό πρόσωπό σου κρβόντας, τ'ό κομπολόγι
 (έ' άρμυρόσ',

Τά δάκρυα;

"Αχ, γιατί στά βόθια σου οί διαπλατεσ'
 (φεροθγες
 Και πέρα πέρα έρημικέσ' οί λαγκαθικέσ'
 (ά' οί ροθγες;

-XI-

*Ολόκαιρο τ'όσ' πόνου τ'άναμμένο σίδερο
 *Ακέρησ' τήσ' ζωήσ' ή φαρμακιάσ'

Μάτια έραστοσ' ... άντεραστοσ'... Σάπα ψυ-
 (χή μου

Φυλλομετρώντας στήσ' άγάπης τή λιανιάσ'
 Άουλοσ' ή έλπίδασ' μ' άριθμόσ' θυγέ

Μάτια έραστοσ' ... άντεραστοσ' ... Σάπα
 (ευχή μου

Κι' άε στέλ' ή άμορφιά παντοσ' .. Εξο-
 (κίνο σίδερο

*Ακέρησ' τήσ' ζωήσ' ή φαρμακιάσ'.

-XII-

Καλαμοδέρνη μεσ' στόν άνερό και λιανο-
 (τρέμω

Σά φυλλαράκι μεσ' στή γόμνια τ'όσ' δέν-
 (τρισ' του ...

Κ' είναι βαρδέ μου έτοσ'τοσ' ό χειμώνασ' ...

Και τ'ά ρωτήσ' : Ποθναί ή καρδιά σου.
 -Μοιά νάναι ή καρδιάσ' σου ν' άν έκείνη

-IX-

1. Die ...
 2. Die ...
 3. Die ...
 4. Die ...
 5. Die ...
 6. Die ...
 7. Die ...
 8. Die ...
 9. Die ...
 10. Die ...

-X-

1. Die ...
 2. Die ...
 3. Die ...
 4. Die ...
 5. Die ...
 6. Die ...
 7. Die ...
 8. Die ...
 9. Die ...
 10. Die ...

-XI-

1. Die ...
 2. Die ...
 3. Die ...
 4. Die ...
 5. Die ...
 6. Die ...
 7. Die ...
 8. Die ...
 9. Die ...
 10. Die ...

-XII-

1. Die ...
 2. Die ...
 3. Die ...
 4. Die ...
 5. Die ...
 6. Die ...
 7. Die ...
 8. Die ...
 9. Die ...
 10. Die ...

Μιστή κι' ἀρρώγιστη ὡς τὸ τέλος πᾶχει δ-
 (πομείνει...
 Καί θά ρωτήσω πάλι: Ποῦναι τὰ δυὸ σου
 (χέρια..
 - Ποῦναι τὰ χεράκια μείνανε παντοτεινὰ
 (σφιγμένα
 "Ὁξω ἀπ' τὰ νεκρωμένα...
 Καί θά ρωτήσω: "Ἄχ ποῦναι ἡ ματιὰ
 (σου...
 - Μόνο σ' "Ἐκείνου τῆ ματιὰ δὲ στρέφανε
 (μαχαίρια...

-XIII-

Στὴν ἔρημ ἀκρογιαλιά
 ποῦ παραστέκουν βράχοι,
 χειροκιασμένοι μείνανε
 μὲς' στὴ νυχτιά μονάχοι .
 Στὴν ἔρημ τὴν ἀκρογιαλιά
 σαν οἱ ἀεροὶ πεθαίνουν ,
 εἶπαμε λόγι' ἀξέχαστα
 ποῦ τὸ θυχὴ γλυκαίνουν ...
 Στὴν ἔρημ τὴν ἀκρογιαλιά
 ποῦ τὴ χτυπᾷ τὸ κῆμα
 βόγγηδε ἡ καρδιά μας μὲ νυχτιά..
 κ' ἔγινεν ἡ ἀγάπη ὀρθύμα...

- XIV -

Ἐδοκίμα εἶναι τὰ τοῦ Μάη τὰ τρανὰ-
 (συλλα
 Καί μαραμμένα ἀκόμα?
 Ἐδοκίμα εἶναι τὰ τῆς ὀβηθῆς τὰ χεῖλια
 Ἄχι νεκρωμέ' ἀκόμα ...
 "Ἄλλα σωματίζουν κι' ἀργοσαλεθούν ἄλλα.
 Κι' ἄλλα μιλᾷνε...
 Κι' ἄλλα σοῦ δόθουν τὸ φιλεῖ τὸ ματω-
 (μένο...
 Κι' ὅλα χωνεύουνε γιὰ μίαν καὶ πάντε..

Θεσσαλονίκη 1920

ΑΠΙΛΙΑΙΟΣ ΠΙΑΣΣΕ

- Ηδὴ δ' ἔμελλον τὴν ἡμετέραν ἀποστολήν
 (ἡμετέραν) ἵνα ἐπιβλέψωμεν ἐπὶ τὴν ἀποστολήν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν

-XIII-

Ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν

-XIV-

Ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν ἵνα ἐπιβλέψωμεν

Ἐπιβλέψωμεν ἵνα

Ἐπιβλέψωμεν ἵνα

ΒΕΡΡΟΙΑ

Ἐκείνη κ' ἄγαπῶ, μνήσκει στή Βέρροια,
 σπῆς γερομάνες μέσα καί τὰ κρυονέρια.
 Τό σκίτι τῆς τό λάνου καταρράχτες
 κοῦ, χάρια τή βοή, θαρρεῖς σηκάνου σνάχτες...

Μά κάτω στά λιθάρια, στή Μκαρμουστα,
 σάμκος μαλλί νά λαναρίζουν τά λαγοῦτα...
 Καί τραγουδοῦνε τά νερά τρεχάτα,
 θφαίνοντας τήν κάτασπρή τους στράτα.

Ἔχει σωστά σαράντα παραθύρια
 τ' ἀρχοντιῆ τῆς, κι ἔξη μισοθύρια.
 Κι ἀκ' ὄκου κι ἄν προβάλλη δέν τῆς λείκει
 τοῦ διπλανοῦ νερόμλου τό καρδιοχτύδι.

Κατὰ τό βράδυ, πάνω στήν τανάστα
 κλέκει, στά στήθια σκαλαμένη, κάλτσα,
 καί ὀστου μέ οὐρές καί μέ κουντοῦρες
 σ' ἴχους βαρῦνήλους σουλατσαδοῦρες

νέτοιες, κοῦ ἡ γουγῶνα λέγει:
 κοῦδ κέρφιμα τ' ἀποῖνι ἀπόψε κλαίγει...
 Κι ὁ σκαελός ὄρη μεγάλο κέρνει,
 γαλιάντρα τάχα πως λαλεῖ, κοῦ καναρινοφέρνει

τόσο, κοῦ ὁ τίτζικας ἀντίτρα,
 βαράει χάμου τῆ σουρίχτρα του μέ κίτρα,
 καί στήν καρδιά του κηγγεῖ γιά χατζήρι
 τ' ἄγανο, ἀντίς ἐγῶ, ἀκ' τ' ὄριμο κριθάρι...

ΑΙΜ. ΠΙΛΩΣ

ΒΕΡΒΟΙΑ

...καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε
τὸν ἄλλον τὸν ἄλλον καταβράχυνε
καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε...

Ἡ δὲ κἀτα τὴν ἀποστολὴν
καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε
καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε...

...καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε
καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε
καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε...

Καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε
καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε
καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε...

...καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε
καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε
καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε...

...καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε
καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε
καὶ τὸν ἄλλον καταβράχυνε...

ΑΙΜ. ΠΙΛΑΤΗ

Π Ο Θ Ο Σ

*Η χύχτα προβάλει δροσάτη ,
 Τό κθμα σκορπκ εὐωδία,
 Ψηλά στούρανοσ τήν ἀγαλλη
 Τ' ὠρατο φεγγάρι πετκ.
 Τ' ἀηδόνι στο δάσοσ κρυμμένο
 *Αγάπης τραγοσδι λαλετ,
 Τ' ἄσθα σου χετλη φιλετ
 Τ' ἀγέρι τρελλδ ,μυρωμένο.

*Ασ ἤμουν τῆσ ἠοβλιασ ἀχτιδα,
 *Αγνή σάν ἀγγελου μακία,
 ἠία μὲνη στιγμη νά χρυσίω,
 Γλυκά τῆ σγουρά σου μαλλιά...
 *Ασ ἤμουν τό ἄνθοσ ποσ μένει
 Στ' ἀυράτα σου στήθη ἔκει
 *Ασθα μικροσλα ξανθή,
 Ποσ σβῶνει σιγά, ποσ πεθαίνει...

Θεσσαλονίκη-Μαΐοσ

Αιμίλιοσ *Ελευθεριάδης

Η δόξα σου ούρα δόξα
 Τό κείνο κείνο κείνο
 Τό κείνο κείνο κείνο
 Τό κείνο κείνο κείνο
 Τό κείνο κείνο κείνο
 Τό κείνο κείνο κείνο
 Τό κείνο κείνο κείνο
 Τό κείνο κείνο κείνο

Ας ήσου τή δόξα
 Ας ήσου τή δόξα
 Ας ήσου τή δόξα
 Ας ήσου τή δόξα
 Ας ήσου τή δόξα
 Ας ήσου τή δόξα
 Ας ήσου τή δόξα
 Ας ήσου τή δόξα

ΑΙΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ
 ΟΥΡΑ-ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Π Ο Θ Ο Σ

Ἐ χύχτα προβάλει δροσάτη ,
 Τό κῆμα σκορπᾷ εὐωδία,
 Ψηλά στούρανοσ τήν ἀγκάλη
 Τ' ἄρατο φεγγάρι πετά.
 Τ' ἀηδόνι στοῦ δάσος κρυμμένο
 Ἀγάπης τραγοῦδι λαλεῖ,
 Τ' ἀθῶα σου χεῖλη φιλεῖ
 Τ' ἀγέρι τρελλό , μυρωμένο.

Ἄς ἤμουν τῆς ἡσυχίας ἀχτίδα,
 Ἀγνή σάν ἀγγέλου ματιᾶ,
 Ἡἰά μὲνη στιγμή νά χρυσιῶ,
 Γλυκά τά σγουρά σου μαλλιᾶ...
 Ἄς ἤμουν τό ἀνθος ποῦ μένει
 Στ' ἀράτα σου στήθη ἐκεῖ
 Ἀθῶα μικροῦλα ζανθή,
 Ποῦ σβύνει σιγά, ποῦ πεθαίνει...

Θεσσαλονίκη-Μάιος

Αἰμίλιος Ἐλευθεριάδης

Π Ο Θ Ο Η

Τ' ἄλλοι τολῶ, ἡμῶν
Τ' ἄλλοι σου χεῖρα
Τ' ἄλλοι τρυφῶν ἄλλοι
Τ' ἄλλοι σου χεῖρα
Τ' ἄλλοι τρυφῶν ἄλλοι
Τ' ἄλλοι σου χεῖρα
Τ' ἄλλοι τρυφῶν ἄλλοι
Τ' ἄλλοι σου χεῖρα

Ὁ ἴσος σου χεῖρα
Ὁ ἴσος σου χεῖρα
Ὁ ἴσος σου χεῖρα
Ὁ ἴσος σου χεῖρα
Ὁ ἴσος σου χεῖρα
Ὁ ἴσος σου χεῖρα
Ὁ ἴσος σου χεῖρα
Ὁ ἴσος σου χεῖρα

Ὁ ἴσος σου χεῖρα

Ὁ ἴσος σου χεῖρα

Π Ο Θ Ο Σ

Ἡ χόχτα προβάλει ὀροσάτη ,
 Τὸ κύμα σκορπᾷ εὐωδία,
 Ψηλά στούρανοσὺ τήν ἀγκάλη
 Τ' ἄρατο φεγγάρι πετᾷ.
 Τ' ἀπόδονι στὸ ὄσος κρυμμένο
 Ἀγάπης τραγοῦδι λαλεῖ,
 Τ' ἀθῶα σου χεῖλη φιλεῖ
 Τ' ἀγέρι τρελλό , μωρωμένο.

Ἄς ἤμουν τῆς ἡούλιας ἀχτίδα,
 Ἀγνή σάν ἀγγέλου μαριὰ,
 Ἡ μὲν στιγμή νά χρυσιῶ,
 Γλυκά τὰ σγουρά σου μαλλιά...
 Ἄς ἤμουν τὸ ἄνθος ποῦ μένει
 Στ' ἀφράτα σου στήθη ἐκεῖ
 Ἀθῶα μικρούλα ξανθή,
 Ἡσὺ σβύνει σιγά, ποῦ πεθαίνει...

Θεσσαλονίκη-Μάιος

Αἰμίλιος Ἐλευθεριάδης

Η χηδία κροβήλα κροβήλα
 κροβήλα κροβήλα κροβήλα
 κροβήλα κροβήλα κροβήλα
 κροβήλα κροβήλα κροβήλα
 κροβήλα κροβήλα κροβήλα
 κροβήλα κροβήλα κροβήλα
 κροβήλα κροβήλα κροβήλα
 κροβήλα κροβήλα κροβήλα

"Ας κροβήλα κροβήλα κροβήλα
 κροβήλα κροβήλα κροβήλα
 κροβήλα κροβήλα κροβήλα
 κροβήλα κροβήλα κροβήλα
 κροβήλα κροβήλα κροβήλα
 κροβήλα κροβήλα κροβήλα
 κροβήλα κροβήλα κροβήλα
 κροβήλα κροβήλα κροβήλα

κροβήλα κροβήλα κροβήλα

κροβήλα κροβήλα κροβήλα

Ο ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΟΣ ΧΩΡΙΣΜΟΣ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΑΡΟΣ

"Όλο διαμάντια ό ούρανόσ κα'όλο λουλοόδια ή φύση
 Σπρώχουν τό κήμα ό'εσώδια στήν άμμουόια νά σβόση
 Νεράϊδες κρινοόόχτυλεσ ποό τόν καιρό περρούνε
 Μέ τόν άφρό νά καιζουνε και σάν άφρόσ νά σβούνε..
 "Όσοσ κα'άν στρέφης έρημιά και όμωσ, άν γυρίσης
 Τήν κάθε πέτρα ποό θά βρήσ ,ζωή θέ ν'άντικρύσης .
 Παντοό τριγύρω σιγαλιό ποό κι'ό παλιόσ στά στήθια
 Δέν κρύβεταισ καλά καλά, και όμωσ ,έν'άλλθεια
 Τό πάν τριγύρω σου μιλά μέ γλώσσα μαγεμμένη..

Ή πλάσι όλη γύρω σου κοιμάται έρωτευμένη
 Και όμωσ νιόθης σιωπηλό ,πονετικά ένα μάτι,
 Μέσ στή σκοτίδα όρέσνοιχτο κρυφό και σέ κυττάζει..
 Σάν νά σοό λέγη κάτι.

Ήσ πρέπει άπ'τό πλάϊ της ,ό όόστυχοσ νά έβγη
 "Άγ . τί άθάνατη καρόια ,γιατί θεοί ,νά φέζει,
 Μ'ένα πηγμένο στεναγμό τήν άγκαλιό του άνοίγει
 Χωρίς νά νοίση τίποτε ή κοιμισμένη χάρη

Και τήν άφίνει μαλακά στό όροσρό χορτάρι
 Στερνει τής ρίχνει μια ματιό και κάτι φυθιρίζει
 Κάνει νά φύγη ,προσμερ ,πίσω ζαναγυρίζει

Και ή Ήρω όέν ζόπνησε τήν ήμερη θωριό της
 Καποία λαμπράδα θεϊκή,ούράνια φάλαει
 Ποίοσ ζέρει τί, στά στήθια της βαθειό χαμογελάει
 Σάν τί γλυκό κελαϊόητό άκούει στήν καρόια της
 'Ενώ πετάει τ'όρνεο τ'άρπαχτικό παρέκει
 'Ενώ χυμάει άπάνω της βαροό τ'άστροπελέκι
 Ηοιά τάχ άχτίδα μυστική τά βάθια της φωτίζει
 Και χλίεσ χάρεσ χαρωπά τίς χάρεσ της χαρίζει
 Και ή Ήρω όέ ζόπνησε ,,κοιμοόκοιμοό αϊόνια.
 Κατόπιν άπ'τήν άνοίζει άσ μή πνεθής τά χιδνία.
 Κι'άπ'τά γλυκά χαϊόόματα βορρειό φιλιό ψυχρό

Αιμίλιος Ήλευθεριόδης

Ὅλο εὐκαίριον ἔσπευον κα' ἔλα λουλούδιον ἢ ἄλλον
 Ἐπιδύοντο τὸ κτήν ὁ δὲ σὺν ἡμῶν εἰς τὸν ἄλλον
 Ἐπιδύοντο κρυσσοκότυλλας καὶ τὸν κρητὸν κρητῶνα
 Ἐ τὸν ἄλλον καὶ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...
 Ὅσον κα' ἔν ἑστέον ἔσπευον. Καὶ ὅσον ἔν ἄλλον
 Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον. Καὶ ὅσον ἔν ἄλλον...
 Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον. Καὶ ὅσον ἔν ἄλλον...
 Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον. Καὶ ὅσον ἔν ἄλλον...

Ἦ πῶς ὄν ἄλλον καὶ τὸν κρητῶνα ἔσπευον
 Καὶ ὅσον ἔν ἄλλον καὶ τὸν κρητῶνα ἔσπευον...
 Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...
 Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...
 Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...
 Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...
 Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...
 Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...
 Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...
 Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...
 Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...
 Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...
 Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐ τὸν κρητῶνα καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον...

Ο ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΟΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΑΡΟΣ

"Όλο διαμάντια ό ούραυός κε'όλο λουλοόδια ή εόση
 Σπρόχνοον τό κώμα ό'εώωιδιά στήν άμμουόια νά σβόση
 Νερά'ίδες κρινοόόχτυλες ποό τόν καιρό κερροβνε
 Μέ τόν άερό νά κελζουνε και σάν άερό νά σβόθνε..
 "Όσου κε'έν στρέφης έρημιά και όμως έν γυρίσης
 Τήν κέθε πέτρα ποό όά βρης ,ζωή όέ ν'άντικρόσης .
 Παντοό τριγύρω σιγαλιό ποό κι'ό καλμός στά στήθια
 Δέν κρόβεταγ καλά καλά.. και όμως ,έν'άλλήθεια
 Τό πόν τριγύρω σου μέλλέ μέ γλώσσα μαγεμμένη..

"Η κλάσι όλη γύρω σου κοιμείται έρωτευμένη
 και όμως νεύθης σιωπηλό ,κονετινά ένα μάτι,
 Μέσ στη σκοτίδα όρθάνοιχτο κρυφό και όέ κωττάζη..
 Σάν νά σοό λέγη κάτι.

Ής κρέπει άπ'τό κλάϊ της ,ό όδοτυγοό νά εόγη
 "Αν , τί άθάνατη καρδιά ,γιατί θεοί ,νέ εόζη,
 Η'ένα πηγμένο στεναγμό τήν άγκαλιό του άνοίξει
 Κυβίς νά νοίόση τίποτε ή κοιμισμένη κρό

και τήν άφίνει μαλακά στό όροσέρδ χορτάρι
 Στερνεί της ρίχνει μια ματιό και κωτι θυθιρίζει
 Κάνει νά εόγη ,προσώρετ ,πίω ζαναγυρίζει

και ή 'Ηρώ όέν ζόπνησε τήν ήμερη θυριά της
 Καποια λαμπρόδα θεύιά,οόράνια εσάδει
 Ποίος έβρει τί, στα στήθια της βαθεία χαμογελάει
 Σάν τί γλυκό κελάτσητό άκούει στήν καρδιά της
 "Ένώ πετάει τ'έρνεο τ'άρπαχτιόό παρέκει
 "Ένώ χυμάει άπάνω της βαρό τ'άστροκελέει
 Ποιά τέχ άχτίδα μυστική τά βάθεια της φωτίζει
 και χίλιες χάρες χαρωπά τίς χάρες της καρτίζει
 και ή 'Ηρώ όέ ζόπνησε ..,κοιμοό,κοιμοό αείνια.
 Κατόπιν άπ'τήν άνοίξει όέ μή πενθής τά χιόνια.
 Η'άπ'τά γλυκά καϊόόματα βορρειά φιλι εύχρδ

Αιμίλιος 'Ελευθεριόσης

Ο ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΟΣ ΧΩΡΙΣΜΟΣ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΣ

"Όλο διαμάντια ό ούρανος κα'όλο λουλούδια ή φύση
 Σπρώχνουν τό κύμα ό'εύωδιά στήν άμμουδιά νά σβόση
 Νεράττες κρινοδάχτυλες πού τόν καιρό περρουνε
 Μέ τόν άερό νά παίζουνε και σαν άερός νά σβουνε..
 "Όσου κα'άν στρέψης έρημιά ,Και όμως ,άν γυρίσης
 Τήν κάθε πέτρα πού θα βρης ,ζωή θε' άντικρύσης .
 Μαντού τριγύρω σιγαλιά πού κι'ό παλμός στά στήθεια
 Δέν κρύβεται καλά καλά.. Και όμως ,είν'αλήθεια
 Τό πών τριγύρω σου μιλά μέ γλώσσα μαγεμένη...

'Η πλάσι όλη γύρω σου κοιμάται έρωτευμένη
 Και όμως νεώθης σιωπηλό ,πονετικά ένα μάτι,
 Μέσ στη σκοτίδα ορθάνοιχτο κρυφό και σε κιντάζει...
 Σάν νά σου λέγη κάτι.

Πώς πρέπει απ'τό πλάϊ της ,ό άστυχος νά φύγη
 "Αγ. τί άθάνατη καρδιά ,γιατί θεός ,νά φέξη,
 Μ'ένα πηγμένο στεναγμό τήν άγκαλιά του άνοίξει
 Χωρίς νά νοιώση τίποτε ή κοιμισμένη χάρη

Και τήν άφίνει μαλακά στό όροσερό χοιτάρι
 Στερνει τής ρίχνει μια ματιά και κάτι ψυθιρίζει
 Κάνει νά φύγη ,προσφρεϊ ,πίσω ξαναγυρίζει

Και ή 'Ηρώ δέν ζόπνησε τήν ήμερη θωριά της
 Καποια λαμπράδα θεϊκή,ούράνια φωλάει
 Ποιός ξέρει τί, στά στήθεια της βαθεία χαμογελάει
 Σάν τί γλυκό κελαϊδητό άκούει στήν καρδιά της
 'Ενώ πετάει τ'όρνεο τ'άρπαχτικό παρέχει
 'Ενώ χυμάει άπάνω της βαρύ τ'άστροπελέκι
 Μοιά τάχ άχτίδα μυστική τά βάθεια της φωτίζει
 Και χίλιες χάρες χαρωπά τίς χάρες της χαρίζει
 Και ή 'Ηρώ δε ζόπνησε ,,κοιμοσκόκοιμοσ αϊώνια.
 Κατόπιν απ'τήν άνοιξι άς μή πενωθής τά χιόνια.
 Κι'άπ'τά γλυκά χαϊδέματα βορρεϊά φιλι θυχρό

Αιμίλιος 'Ελευθεριάδης

ΗΡΩ ΚΑΙ ΑΝΑΦΟΡΑ

"Ολο ελπίσθητε ο ορθόδοξος κα' δλο γουλοδδρα η εδρα
 Ζητήσων τα κρη ο' ερωσε στα ηθη φημονδρα νε εδρα
 Ζητήσεσ κρνοδδκτυλεσ ποσ τδν κερδ κερποσνε
 Με τδν ερωδ νε κελσουε κελ δδν ερωδ νε ερωδ...
 "Οου κα' ελ ορθόδοξος ερημε. Καλ εμεε ελ γουλοδ
 Τη κερδ κερδ ποσ εδ ερημε. Καλ ελ ελ γουλοδ...
 Παντοσ τρηδρδσ ο γουλοδ ποσ κ' ε' ο κεληδσ εδ εδ εδ
 Δε κερδερδ κελ κελ... Καλ εμεε ελ γουλοδ
 Τη κερδ κερδ ποσ ηλ ελ γουλοδ ηαρηθηνη...

Η ηαρηθηνη εδρα ποσ κερδερδ ερηθηνη
 Καλ εμεε κερδερδ ποσ κερδερδ...
 Με εδ κερδερδ ερηθηνη ποσ κελ εδ κερδερδ...

Ησ κερδερδ ελ εδ εδ εδ εδ εδ εδ εδ εδ εδ εδ
 ελ εδ εδ εδ εδ εδ εδ εδ εδ εδ εδ εδ εδ εδ
 Ησ κερδερδ ερηθηνη ερηθηνη ερηθηνη...

Καλ την ερηθηνη ηαρηθηνη εδ εδ εδ εδ εδ εδ εδ
 Ζητησε τησ ερηθηνη ηαρηθηνη κελ εδ εδ εδ εδ
 Ζητησε νε ερηθηνη ηαρηθηνη κελ εδ εδ εδ εδ

Καλ η' ερηθηνη ερηθηνη ηαρηθηνη ερηθηνη
 Καπολα ηαρηθηνη ερηθηνη ηαρηθηνη...
 Ησ ερηθηνη ηαρηθηνη ηαρηθηνη ηαρηθηνη...

Ησ κερδερδ ερηθηνη ηαρηθηνη ηαρηθηνη...
 Ησ κερδερδ ερηθηνη ηαρηθηνη ηαρηθηνη...
 Ησ κερδερδ ερηθηνη ηαρηθηνη ηαρηθηνη...

Καπολα ερηθηνη ηαρηθηνη ηαρηθηνη...
 Ησ κερδερδ ερηθηνη ηαρηθηνη ηαρηθηνη...
 Ησ κερδερδ ερηθηνη ηαρηθηνη ηαρηθηνη...

Ο ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΟΣ ΧΡΥΣΙΜΟΣ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΑΡΟΣ

"Όλο διαμάντια ό ούρανός κα'όλο λουλούδια ή φύση
 Σπρύνουν τό κήμα ό'εδώιά στην άμμουδιά νά σβόση
 Νεράϊδες κρινόδοχτυλες ποδ'τόν καιρό περρουνε
 Με'τόν άφρό νά καίζουνε και'σάν άφρός νά σβόυνε..
 "Όσου κα'έν στρέθης έρημιά ,Και όμως ,έν γυρίσης
 Τήν κάθε πέτρα που θά βρης ,ζωή θά ν'αντικρύσης"
 Παντού τριγύρω σιγαλιά που κι'ό παλμός στά στήθεια
 Δέν κρύβεται καλά καλά... Και όμως ,έν'άλλθεια
 Τό πόν τριγύρω σου μιλά με'γλώσσα μαγεμένη..

"Η πλάσι όλη γύρω σου κοιμάται έρωτευμένη
 Και όμως νεύθης σιωπηλό ,πονετικά ένα μάτι,
 Μέσ στη σκοτίδα δρδάνοιχτο κρυφό και'ό κωτάλη.."
 Ξάν νά σοβ'λέγη κάτι."

Πως κρέπει άπ'τό πλάϊ της ,ό εόστυγος νά φύγη
 Άχ . τί άδανάτη καρδιά ,γιατί θεός ,νά φέξη,
 Μ'ένα πηγμένο στεναγμό τήν άγκαλιά του άνοίγει
 Χαβίς νά νούση τίποτε ή κοιμισμένη κερβ"

Και τήν άφνει μαλακά στό δροσερό χορτάρι
 Στερνεί της ρίχνει μια ματιά και'κάτι ευθιρλίει
 Κάνει νά φύγη ,προσωρετ' ,πίσω ξαναγυρλίει

Και ή 'Ηρώ δέν ζόνησε τήν ήμερη θωριά της
 Εαποια λαμπρόδα θεϊκή,ούράνια φώλαει
 Ποιός ζέρει τί, στά στήθια της βαθεία χαμογλάει
 Ξάν τί γλυκό κελαϊχότ' άνοθει στην καρδιά της
 "Ενώ πετάει τ'όρνεο τ'άρπαχτικό παρέκει
 "Ενώ χυμάει άπάνω της βαρό τ'άστροπελέκι
 Μοιά τάχ'άχτιδα μυστική τά βάθεια της φωτίζει
 Και χιλιας χάρες χαρωπά τίς χάρες της χαρλίει
 Και ή 'Ηρώ δέ ζόνησε ,,κοιμωσ'κοιμωσ' αϊώνια.
 Κατόπιν άπ'τήν άνοίξει άς μή πενθής τά χιόνια.
 Κι'άπ'τά γλυκά χαϊδέματα βορρεία φίλι ευχρό

Αιμίλιος 'Ελευθεριάδης

ΣΑ Π Θ Ω

Μέ ξεπλεκα στον ὄμο τὰ μαλλιά της ,
 Μέ τῆ ματιά στό πέλαρ ριχμένη,
 ἄδνη στον ἔρμο βράχο καθισμένη
 Τῆ λῦρα σφιγγει μέσ στην ἀγκαλιά της,

--

Καί φτερουγίζουν πάλι , ἐρωτευμένα
 Τραγοῦδία γύρω της σάν ἀγγελοῦδία ,
 Ἄνθλαφρα , φωλειάζουν ἕνα ἕνα
 Στό κῆμα , στά λουλοῦδία.

--

Νά ἡσυχάση τό ^{ἐξυπνο} ~~πυλάρ~~ γέρνει ...
 Μυστήριο γλυκό στή φῶσι κατεβαίνει
 _____ ποῦ γεννιέται φέρεται
 _____ πεθαίνει .

„^{φίωνα} ~~φίωνα~~ , νάξερς , ~~ἀσπύρα~~ ^{ἀσπύρα} ~~ἀσπύρα~~ !
 Πῶς τ' οὐρανοῦ τὰ δάκρυα ποῦ λαμπυρίζουν
 Εἶναι σααλιά μεσ' στό ~~ἀσπύρα~~ ^{ἀσπύρα} νερά ποῦ κυματίζουν
 Μπροστά σέ κέτνα ~~ἀσπύρα~~ ^{ἀσπύρα} γιά σένα” , ,

Τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκείνης ἐποχῆς
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκείνης ἐποχῆς
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκείνης ἐποχῆς

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκείνης ἐποχῆς
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκείνης ἐποχῆς
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκείνης ἐποχῆς

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκείνης ἐποχῆς
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκείνης ἐποχῆς
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκείνης ἐποχῆς

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκείνης ἐποχῆς
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκείνης ἐποχῆς
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκείνης ἐποχῆς

Σ Α Π Θ Ω

Μέ ξέπλεκα στον ώμο τὰ μαλλιά της ,
Μέ κή ματιά στο πέλαρ ριχμένη,
Ψόνη στον έρμο βράχο καθισμένη
Τή λύρα σφίγγει μέσ στην αγκαλιά της,

--

Και φτερουγίζουν πάλι , έρωτευμένα
Τραγουδία γύρω της σάν αγγελουδία ,
'Ανάλαφρα , φωλειάζουν ένα ένα
Στό κΰμα , στά λουλουδία.

--

Νά ήσυχάση τό ~~φθ~~ ^{φθ} ~~αρι~~ γέρνει ...
Μυστήριο γλυκό στή φύσι κατεβαίνει -
πού γεννιέται φρένει
πεθαίνει .

Φάωνα , νάξερес , *φάωνα* , *ε'ξ'μένα*
Πώς τ'ούρανοῦ τὰ δάκρυα πού λαμπυρίζουν
Είναι σααλιά μεσ'στὰ ~~κρυα~~ νερά πού κυματίζουν
Μπροστά σέ κείνα πώχουσα γιά σένα. ,,

Τὴν ἰσχυρὰν ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου
καὶ ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου
καὶ ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου

καὶ ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου
καὶ ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου
καὶ ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου

καὶ ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου
καὶ ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου
καὶ ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου

καὶ ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου
καὶ ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου
καὶ ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου

Ἰνῶς

Ὁρῶσαί τι γὰρ αἶμα δακτύλου
 ὁ "Ἡρακλῆς ἴη
 ἀπερρώμενος οὐκ ἀπόρρητ' ἔπειτα
 Ἀπίουτον Βροχόντων.
~~ἔπειτα ποὺ αἶμα ἀπορρώμεται.~~

Ἡρῆς, ἢ Ἀποχρῆμα ἰδίῃ
 Ἡ Ἰχθυία γοαυρία,
 Τὸ χεῖρ ὅς ἠνθρώπου
 Ἡ ἠὲ ἰσχυρία πηγή.

Ἡρῆς, ἢ πῶς ἢ αἰώνια,
 Ἡ κίνα καὶ ἡρῆς,
 Τὸ ἄντρο τοῦ δασυαῖου,
 Ἡ ψυχὴ αἰὲς ὁ πῶς.

Ἡρακλῆς! ἢ πῶς ἢ πῶς ἔχουσε
 Σοὶ ἔχουσε ἄντρον,
 Ἄντρον καὶ πῶς πῶς
 Ἄντρον καὶ πῶς πῶς.
 Πῶς Θεοπόιο.

ἠρῆς ἰδίῃ

1871
Almanac
The year of our Lord
1871
The year of our Lord
1871

The year of our Lord
1871
The year of our Lord
1871

The year of our Lord
1871
The year of our Lord
1871

The year of our Lord
1871
The year of our Lord
1871

The year of our Lord
1871

The year of our Lord
1871